

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 130. — ŠTEV. 130.

NEW YORK, THURSDAY, JUNE 4, 1925. — ČETRETEK, 4. JUNIJA 1925.

VOLUME XXXIII. — LETNIK XXXIII.

VARNOSTNI DOGOVOR IN NEMCI

Predlogi glede varnostnega dogovora so razburili Nemce. — Nasprotujejo francosko-angelskemu dogovoru, ki bi dovoljeval Franciji prehod preko nemškega ozemlja. — Nemčija bo zaničala obdolžitve zaveznikov v poslanici glede razoroženja.

Poroča Samuel Spewack.

BERLIN, Nemčija, 3. junija. — "Neverjetno". Tako je označila nemška vlada francosko-angelsko noto glede varnostnega dogovora, ki naj bi zavaroval zapadno mejo, a kljub temu dovolil Franciji korakati preko nemškega ozemlja v katerikoli vojni, a katero bi bilo zapleteni njeni dve zaveznici, — Poljska in Čehoslovaška.

Nemško oficijelno naziranje, kot je izraženo v neki diplomatski poslanici na Wolffov urad, se glasi, da se niti ne izplača napisati varnostnega dogovora, če se obenem ne zavaruje nemškega ozemlja za vsak posamezni slučaj. Optimizem glede dogovora, ki ga je bilo opaziti v Parizu in Londonu, se je izpremenil v črn pesimizem, kakorhitro so dospeli tozadevne novice preko Rena.

Tekoči teden bo nudil dosti materiala za mrka razmišljanja v nemški državi. Posebni kurir je prinesel zavezniškimi poslanstvom zahtevo, tikajočo se razoroženja. Ta zahteva bo jutri izročena kancelarju Luthru in zunanjemu ministru Stresemannu, ko se bo vrnila s počitnic.

Čeprav bo poslanica objavljena šele tedaj, je vendar znan temelj določb te poslanice, — ki obsega razpust generalnega štaba, razpust vseh tajnih organizacij, uničenje prejšnjih munijskih tvornic v Ruhru in demilitariziranje policije.

Nemčija ne more debatirati o poslanici.

Obrambni minister Gessler zanikuje obstoj nemškega generalnega štaba ter trdi, da so bili tajni uradi odpravljeni pred dvema leti.

Industrijalisti, posebno pa Kruppi, bodo odločno zanikali, da je mogoče uporabiti njih tvornice v kakšen drug namen kot v miroljubne svrhe. Državne vlade bodo izjavile, da je policija v posadkah potrebna za vzdržanje miru.

Predno bo Nemčija pozvana, naj se loti megle nega materiala varnostnega dogovora, bo imela zadosti konkretnega materiala za podrobna razpravljanja z zavezniki.

Ker je izpraznjenje Kolina odvisno od izpolnitve vojaških zahtev, se splošno napoveduje vnaprej, da bo skušala Nemčija zadostiti tem zahtevam, seveda šele po primernem protestu.

Varnostni dogovor pa je druga storija. Dogovor, dosežen v Londonu, je varnostni dogovor, ki ničesar ne zavaruje.

Nemčija je zahtevala kot pogoj svojega vstopa v Ligo narodov določbo, da bo ostalo njeno ozemlje nevtrarno. To bi odrezalo Francijo od njenih zaveznikov ter pustilo Poljsko brez pomoči v slučaju vojne z Rusijo. Problem pa nikakor ne bo rešen, če bo varnostni dogovor omejen na zapadno mejo.

Poljska bo ostala to, kar je bila, — velika ovira miru. Poljska noče opustiti niti pedi svojega ozemlja in Nemčija se ne bo zadovoljila, dokler ne bo izginil poljski koridor, ki je razcepil Prusko v dva dela.

Marshall na poti proti domu.

WASHINGTON, D. C., 3. jun. Po mostovnih ceremonijah, katerih so se udeležili predsednik Coolidge in voditelj vlade, so odpeljali truplo Thomasa R. Marshalla, vojnokasnega podpredsednika, v Indianapolis, kjer se bodo danes vršile zaključne pogrebne ceremonije.

Rev. Charles Wood je prečital četrto poglavje evangelija svetega Marka, katerega je šel Marshall v trenutku smrti. To je parabola o sejalu, ki se končuje: — S kakšno mero boste merili, s takšno boste odmerjeni tudi vam.

Ponarejeni 20-dolarski bankovci.

Po New Yorku so začeli krožiti ponarejeni dvajset dolarski bankovci. Ponarejeni so tako preprosti, da jih je lažje ločiti od pravih.

Butlegar bo moral pet let sedeti.

Eden največjih butlegarjev v državi Charles T. Steinberg, ki je bil svojočasno advokat, je bil obsojen zastran kršenja prohibicijske postave na pet let ječe. Placati bo moral tudi deset tisoč dolarjev kazni. Zaprta v Atlanti.

PREDSEDNIK — PRIJATELJ SLADOLEDA

Slika nam predstavlja veselo družbo, zbrano na trati pred Belo hišo. Sredi sta Coolidge in njegova žena.

Morilca Miss Kane še niso prijeli.

Policija je aretirala črnca ter ga osumila umora Miss Kane. — Župnik, ki je vodil pogreb žrtve, je naprtil krivdo občinski upravi, ki ne nudi zadostnega varstva.

Rev. William Costello, ki je vodil pogrebne svečanosti za umorjeno Miss Florence Kane, je obdolžil newyorško občinsko administracijo, da je ona odgovorna za brutalni umor.

— Ona spada med mučnike, — je rekel.

Njegov glas je slišalo dva tisoč ljudi, ki so se nahajali v cerkvi. — Pogrebnišče bi moral odnesti črni trak s hiše Kane-ovih na vrata City Halla, da bodo oprijeli, ki imajo v rokah silo, spoznati zločine, ki so posledica njih zanikarnosti, — je rekel.

Par ur potem, ko je Costello tako odkrito obsodil občinsko administracijo, je aretirala policija Williama Brassfielda, starega tri in štirideset let, velikega, močnega črnca in sicer na temelju obdolžbe umora Miss Kane.

Črnca so odvedli iz neke apartmanke hiše na Osborne Street v Brooklynu, kjer je bil zaposlen kot hišnik. Zaslisevali so ga šest ur okraj. pravniki Charles Dodd, detektivski kapitan McCloskey in razni drugi detektivi.

Čeprav je obdala policija aretacijo in zaslisanje Brassfielda s tajnostjo, se je vendar izvedelo, da je bil aretirani pred 12 leti spoznan krivim kriminalnega napada na meko belo učiteljico v Harlemu in da je bil šele pred kratkim paroliran iz Sing Singa.

Predsedniku ni treba plačati davka.

WASHINGTON, D. C., 3. jun. Predsednik Coolidge-u ne bo treba od svoje letne plače, znašajoče \$75,000 plačati nobenega davka. Davka ne bodo plačali tudi zvezni sodniki.

Nemški suhači.

DUESSELDORF, Nemčija, 3. junija. — Tukaj se je začela konvencija združenih nemških prohibicijskih društev. Na konvenciji so zastopana tudi ministrstva za zunanje zadeve, za javna dela in pravosodje.

Ruski izgnanci stradajo v Turčiji.

240 moških, žensk in otrok, ki so bili izgnani iz Bolgarske, strada sedaj v Carigradu. Dogovor s sovjeti prepoveduje njih povratek v Rusijo.

CARIGRAD, Turčija, 3. junija. Na odprtem obrežju pri Carigradu, brez hrane in druge postrežbe, se nahaja 240 moških, žensk in otrok, ki so v pravem pomenu besede "ljudje brez dežele". Žrtve brezprimernega diplomatskega zapletanja. Straži jih turška policija.

Nekateri teh izgnancev so bili člani ruske bele armade, dočim so bili drugi člani ruskih divizij, ki so služile v Franciji. Nekateri pa so civilisti, ki so se skušali vrniti domov iz Bolgarske še predno je bil Stamboljski umorjen in še predno je bila izgnana ruska repatriacijska komisija.

Potem ko jih je imela bolgarska vlada internirane eno leto in pol v Varni ter jih naravnost izstradala, so bili obveščeni, da bodo poslani v Turčijo in od tam v Rusijo.

Iznanci so vedeli, da je to laž ter so protestirali, a naložili so jih na črno jadernico, vsebujočo le osmestdeset ton in dolgo šestdeset čevljev ter jim dali živiti za dva dni. Jadenica je bila last nekega pustoloveca, ki si je zagotovil kontrakt za njih prevoz.

Potovanje pa je trajalo več kot tri tedne. Enkrat so bili tri dni brez vode in hrane. Po strašnih težkočah so prišli v Carigrad dne 5. aprila, a prepovedano jim je bilo izkreati se vsled dogovora s sovjeti, da se ne sme sprejeti v Turčiji nobenega belega Russa ali mu dovoliti povratek, kakorhitro je enkrat odšel iz Turčije.

Dobili so ukaz, naj odjadrajo v Bospor, kjer so rajši potopili jadernico kot da bi odšli na morje, da umro tam od glada ali se potopijo. Nato so jih s silo spravili na krov neke bolgarske ladje, a po desetih dneh so jih vrgli zopet na breg.

Turki so jezni na Bolgare, ker so jim vsilili te neljube goste. Bolgari jih pa nočejo vzeti nazaj. Takozvane civilizirane države so popolnoma pripravljene dovoliti, da poginejo ti ljudje od glada in vremerskih neprihlik v okoliščinah, ki niso primerne niti za živino.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDruženih državah.

Amundsenu bo treba pomagati.

Norveška se pripravlja na rešilno ekspedicijo. Vlada bo poslala v arktično ozemlje aeroplana. — Kljub temu pa še vedno pričakujejo povratka drznih letalcev. — Vreme je skrajno ugodno.

OSLO, Norveška, 3. junija. — Norveška vlada je sklenila poslati v arktično ozemlje dva hidroplana, da reši ekspedicijo kapitana Amundsen in Ellswortha, ki sta poletela dne 21. maja s svojimi spremljevalci na Severni tečaj.

Domneva se, da so vodil dela poročnik Lutzow Holm, ki je bil pred par meseci zaposlen z aviatikiškim delom v Californiji. Z njim bo šla tudi poročnica Sven Brann in L. Eliassen, ki sta oba izkušena polarna letalca in ki sta bila v zvezi s polarnimi raziskovanji Amundsen leta 1893. Stroji bodo modificirane Hansa-Brandenburg tipa.

Vlada je določila ladjo "Ingert", da transportira aeroplane v arktične kraje.

KINGS BAY, Špicbergi, 3. jun. Do četrta popoldne bodo prestajali opazovalci na tukajšnji postojanki še nadalje upali, da se bodo člani Amundsen-Ellsworthove ekspedicije vrnili semkaj po zračni poti.

Amundsen je v svojih zapečatenih navodilih določil dobo štiriinajstih dni za povratek ekspedicije po zračni poti.

Vreme je še nadalje tako ugodno, da je težko vrjeti, da bi zadelo aeroplane kakša nesreča. Včeraj je bilo tako gorko, da smo zlezli v vnet se gredi v gorkih solnih žarkih.

Ko smo šli včeraj na kopno na severnih Špicbergih, smo srečali nekega norveškega loveca, ki je v teku zadnjih štirinajstih dni prekorčal številne milje severnega dela otoka. Ničesar ni vedel o Amundsen ali polarnem poletu, dokler ga nismo poučili, a zagotovil nam je, da ni nobenega sledu niti o povratku ekspedicije, niti o kakik nesreči, ki bi jo zadelo tekom prvega dela poleta.

Sovjetski uradniki v Mehiki.

MEXICO CITY, Mehika, 3. jun. Sem je dospelo šest ruskih inženirjev, ki bodo po navodilu sovjetske vlade študirali mehiško petrolejsko industrijo.

SPLOŠNA VSTAJA V ŠANGHAJU?

Agitatorji, katere baje podpihujejo boljševiki, so naščuvali ljudsko množico, naj izžene iz mesta vse inozemce. — Ameriška kavalerija patrolira. Ameriški mornariški vojaki stražijo vodne naprave.

ŠANGHAJ, Kitajska, 3. junija. — Kitajski agitatorji so razobesili včeraj zvečer po vseh ulicah Šanghaja javne pozive na splošno vstajo, koje namen je izgnati iz mesta vse inozemce.

Pozneje so se nemiri razširili na iztočni okraj, preko Hong Kju potoka, ki deli inozemsko naselbino na dva dela. Skupine pristaniških kulijev so se pričele zbirati po cestah, a policijskim oddelkom se je posrečilo pregnati jih.

Uradniki inozemskih naselbin upajo, da bodo mogli obvladati položaj, vendar pa so priznali, da so izgledi resnejši kot so bili kdaj poprej v zgodovini mesta.

Oblasti so pripisovale nemire zadnjih treh dni delovanju ruskih in kitajskih komunistov. Gibanje so baje pospeševali vzgojni zavodi pod vodstvom ruskega poslanstva v Pekingju ter tukajšnjega ruskega konzulata.

Dijaki, ki so pričeli v soboto, po demonstraciji radi obsodb, izrečenih na kitajskimi stavkarji v japonskih predilnicah, z agitacijo, so vprizorili vse mogoče napore, da dovedejo do splošne stavke vso javno in privatno službo ter privatne uslužbenice.

Poulični govorniki so pripovedovali množicam kulijev, da so napram inozemcem v tako velikanski premoči, da bi jih lahko premagali v teku ene ure, če bi se združili ter vprizorili generalno vstajo.

Oddelek ameriške kavalerije z golimi sabljami ter karabinkami je bil na straži ves dan s člani ameriškega prostovoljnega zbora ter policije na konjih.

Italijanski, ameriški in angleški mornariški vojaki so se tekom popoldneva izkrcali v Šanghaju. Italijani so nastanjeni pri japonskem klubu.

Ameriški mornariški vojaki stražijo vodne naprave.

WASHINGTON, D. C., 3. junija. — Položaj v Šanghaju je postal tako resen, da so konzularni zastopniki Združenih držav, Anglije, Japonske, Italije in Francije naprosili za zadostno število ladij, katere naj bi se takoj poslalo v to pristanišče, da se dovoli izkrcanje nadaljnjih dva tisoč mož.

Ta sila naj bi zavarovala javne naprave, vodo-vod in elektrarne ter tudi prepričala stranko, ki je proti stavki, o zmoglosti inozemcev, da zavarujejo one, ki hočejo delati.

Bojne ladje, ki se nahajajo sedaj v Šanghaju, vključujejo tri ameriške rušilce, eno francosko križarko, en angleški kanonski čoln, tri japonske kanonske čolne ter eno japonsko križarko.

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU.

Danes so naše cene sledele:

JUGOSLAVIJA:

1000 Din. — \$17.30 2000 Din. — \$35.20 5000 Din. — \$87.50

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot 1000 dinarjev računamo posred 15 centov za poštnino in druge stroške.

Raspisila se na zadnje pošte in telegrame "Pošta Slovenije".

ITALIJA IN ZASEDENO OZEMLJE:

200 lir \$ 9.30 500 lir \$23.25
300 lir \$13.65 1000 lir \$43.50

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot 500 lir računamo posred 15 centov za poštnino in druge stroške.

Raspisila se na zadnje pošte in telegrame Ljubljanske kreditne banke v Trstu.

Za pošiljavo, ki presegajo PETTISOŠ DINARJEV ali pa DVATISOŠ LIR dovoljujemo po možnosti še poseben popust.

Vrednost Dinarjev in Lirov sedaj ni stalna, manjša se večkrat in naprej. Čeprav: ta tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej, računamo po ceni tistega dne, ko nam pride pošiljka denarja v roke.

POŠILJATVE PO BREZJAVNEM PISMU IZVEŠUJEMO NAJKAJŠNEM ČASU TER RAČUNAMO NA STROŠKE \$1.00

Denar nam je pošiljati najbolje po Domestic Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

22 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 687.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president

Louis Benedik, treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za nizozemstva za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivalnice naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

EVROPSKI POLOŽAJ

Ko je vodil usode ameriškega naroda predsednik Wilson, se je naenkrat pojavila v javnem življenju zagonetna osebnost, ki je bila znana le maloštevilnim, namreč polkovnik E. M. House.

Vsakovrstne, nasprotujoče si govorice so krožile o njem in vedelo se je le toliko, da je lastnik velike rešice nekje na zapadu in da je bogat mož. Ni pa bilo znano, kje se šolal, kje je dobil naslov "polkovnika" in tudi marsikaj drugega na njem je bilo skrivnostno.

Bil pa je zaupnik in tajni svetovalec predsednika Wilsona in to je za takrat popolnoma zadostovalo. Vdeležil se je tudi mirovne konference v Parizu ter postal eden očetov versailleske mirovne pogodbe in drugih pogodb, s katerimi se je preobrazilo obličje Evrope.

Po zaključku vojne in diplomatskih pogajanj se je umaknil v ozadje, kjer je ostal. Pred par dnevi pa je prišel v Pariz, da obnovi svoja znanstva s francoskimi diplomati in državniki, katere je poznal tekom svojega bivanja v Parizu.

Njegove pripombe napram nekemu ameriškega poročevalcu so bile skrajno zanimive. Rekel je med drugim, da je Amerika sama kriva, da so ji Francozi dolžni toliko denarja, ker ni odobrila versailleske mirovne pogodbe in ker ni hotela stopiti v Ligo narodov. Francozi so bili v strahu (!) za svojo varnost, ker niso imeli več ruskega medveda na svoji strani in ker so se še vedno bali Nemčije. Izdajati so morali velikanske svote za nadaljnja oboroževanja proti poraženemu sovražniku in ker niso imeli za to dovolj denarja, so si ga morali izposoditi v Ameriki. Vseled tega je Amerika kriva, da ima Francija tako velikanski dolg pri stricu Samu.

To je seveda napačno na prvi pogled in tudi polkovnik House ve to dobro, ker ni možak padel na glavo.

Izza sklepa premirja ni bil namen Francije uveljaviti mir v Evropi ter se pobotati s prejšnjimi sovražniki, pač pa uničiti Nemčijo v vsakem ožiru, ekonomskem, trgovskem in političnem. Namen Francije je bil izločiti Nemčijo iz vrste evropskih veselil.

Za dosego tega namena je bilo dobro vsako sredstvo, gola laž, pretiravanje in slepomiselnost. Francoski nacionalisti so na dobrem stališču raditega, ker pozna njih politika le en cilj, — popolno uničenje Nemčije, dočim ne morejo nasprotniki nacionalistov ničesar doseči, kar nimajo na svoji strani konservativnega srednjega, rentirskega stanu ter kapitalistov. Francozi bi zopet radi postali to, kar so bili pred dvajsetimi ali tridesetimi leti, narod rentirjev, ži večih od obresti v inozemstvu izposojenega kapitala.

To je komodno in lepo življenje, — vsaj za gotove sloje prebivalstva Narod kot tak, delavce, kmet in rokodelce ne pride pri tem v poštev.

Cilj nacionalistične francoske politike je vrniti privilegiranim slojem zlato čase in v dosego tega cilja je dobro vsako sredstvo.

Kot izgovor za svoje stališče navajajo francoski nacionalisti obveznosti napram svojim iztočnim zaveznikom, za katere bi se ni ti malo ne brigali, če bi ne mogli s tem tudi okreniti Nemčije.

Francozom in Italijanom ne pade niti v glavo zadostiti svojim obveznostim, v Združenih državah, a imajo vedno dovolj denarja za svoja vojaška in imperijalistična pustolovstva v Tripolisu in Maroku.

Nemški državniki vedo dobro, da ne bo Francija odnehala, dokler je drugi ne bodo prisilili in da bo vedno našla nove vzroke, da preloži na poznejši čas končno pacifikacijo Evrope, soglasno z geslom, da je najlažje ribariti v kačnem. Vseled tega odklanja tudi Nemčija odločno takozvani francosko-angelski varnostni dogovor, ki naj bi zavaroval le zapadne meje ter dal Franciji pravico poslati svoje čete preko nemškega ozemlja, v slučaju, da bi se Poljska zapletla v kako vojno, ofenzivno ali defenzivno.

Nemirni in nestalni položaj Evrope zasledujemo vsled tega prav do vrta Francije, ki se poslužuje vseh mogočih sredstev, celo svadrega čeli svet, celo Združene države, ki so v prvi vrsti pripomočle, da je Francija sploh še zaznamovana na zemljevidu kot samostojna in velika republika.

Dopisi.

Export, Pa.

Dolgo časa sem se pripravljala, da bi kaj napisala v naš priljubljeni list iz naše naslobine. Pa je vseeno, če bi pisal ali ne, ker itak ni nič poročati. Je vse po navadi, z delom, o katerem najrajši govorim, je pa tudi tako, da je srečen tisti, ki govori v sedanjih časih.

Precej so nas pritisnili. Morda bi kaj pomagalo, če bi se priporočili Materi Božji, ki je sedaj tako blizu, ko se je premufala na prošnjo svojega zvestega hlapca Koverte z Brezji v Illinois. Sicer ne vem, kje je tisti kraj, mislim pa, da na Delmontu, v naši okrajini, ni. Gotovo ni tudi na Dixmontu, ka-

Izza leta 1857 so bile tri generacije otrok uspešno vzrejene s to časovno preizkušeno hrano za otroke.

Če pošljete ta oglas The Borden Company, Borden Building, New York, vam bodo povedali v vašem jeziku, kako je treba hraniti vašega otroka z Eagle Mlekom.

Priporočajo in predpisujejo ga zdravniki.

Dept. 1

mor neumne pošiljajo. Če bi res kaj izdalo, lahko organiziramo romanje, ker sedaj je baš pravi čas, toda cekarji, ki jih bomo vzeli seboj, bodo prazni, ker vemo, da jih bo Marija Pomagavka napolnila. Boljše je, če gremo nazaj s polnimi cekarji; bomo vsaj v eno stran lažje nosili. Toda nerodno bo, če organiziramo romanje kakor se spodobi. Če gremo namreč v procesiji, nas bodo tukajšnji kozaki imeli za strajkarje in nam jih bodo nametali po grbi, cekarje bi pa na begu izgubili. — Če pa gremo posamezno, se pa tudi lahko pogubimo, ker drugje ne bi vedeli. Glavno je pa, da gremo skupaj, ko gremo nazaj s polnimi cekarji, ker se kaj lahko pripoti, da nas na potu napadejo lačni delavci. Kot sem čital, se je Marija Božja premufala z Brezji v Ameriko. — Koverta ga pa res nekoliko preveč kida in to mi. Zdeli bi, da bi se ljudje kaj bolj zanimali za Glas Naroda, ker res kaj pametnega pove in nas tudi ne vse opozori, kar razni bedaki ugajajo. Naj se še kdo oglasi v tem listu iz naše okolice. Če se spravi mo skupaj, gremo lahko, toda ne tja, kamor Koverta nagovarja, temveč na skupno zborovanje, če bi Mr. Sakser še "Komarja" izdal, da bi malo opikal to golazen. No, pa saj njihovo pisanje presega vse humoristične liste, in človek se mora smejati, četudi se na vse kripelje brani smeha!

Pozdrav!

Naročnik.

Moon Run, Pa.

Pravijo, da ameriški Slovenci ne napredujejo! Kaj? Kdo to pravi? Ravno danes sem čital v Edinosti, da bomo tudi v Ameriki imeli svoje Brezje, in tako bomo deležni vseh odpuškov in milosti, ki jih Marija Pomagaj more dati. In povrh vsega se bodo čudeži dogajali! Koverta bo najbrž pripravil posebno steno z berglje in take reči. Kaj vse se pride nad nas! Če se mislimo katerikoli pripraviti za romanje, je sedaj lepa prilika za to. Seveda cekarjev in bisag tudi ne pozabiti, toda biti morajo polni, ker praznih Koverta ne mara.

Če ste pripravljeni, kar naprej, jaz sem! Pravkar sem izlekel iz kleti šitne čevlje, še par žebeljev vaje zabijem in z mastjo namažem, pa bo; še cekar in gorjačo za Koverto, pa smo pripravljeni.

Kaj si neki mislijo pošteni slovenski duhovniki glede svojega duhovnega tovariša? Ali jih ni sram svojega stanovskega sobratov? Jaz nimam nič proti duhovnikom, toda tako gorostasno neumnost pa vseno obojam, kakor jo mora obojevati vsak pošten človek. Že jeseni so dali v svet potom neke tiskovine, kar je Glas Naroda razkrinjal, a so vendar srečno potlačili. In sedaj so še s tem prišli na dan! Ali ni tudi tisti Trunk med njimi, ki je pisal razne povesti, potopise in tudi knjigo "Amerika in Amerikanci"? Glejte no, kako daleč človek pride, če se v Koverto strazi zaplete!

Bravo Glas Naroda in Peter

Zgaga, ki vsaj kaj prineseta na dan, kar bi gotovo drugače ostalo v temi. Nekateri mrzijo in eno nijo Glas Naroda, ker ne trobi v tisti rog, kamor bi oni radi, toda prej ali slej bodo spregledali tudi oni. Zato pravim: kdor hoče rmeti pošten, dober in dostojen delavski list, naroči si Glas Naroda! Delavskih razmer tukaj sploh ni, ker že dalj časa ne delamo, le malokateri naredbe kak šit.

Opazovalec

Chicago, Ill.

Zadnji teden sem prejela glasilo KSKJ ter čitala v njem članek Mr. Grdine, v katerem agitira za romanje v Rim. V tem članku prosjači, da bi se nabralo od naše KSKJ nekaj denarja, katerega naj bi izročili romarji v dar sv. Očetu.

Kot članica te Jednote odločno protestiram proti temu nameravanemu činu. Čemu črpati denar iz blagajni naših društev in Jednot ter nositi na kup, kjer že leže milijoni? Le pojdite v Rim pa protestirajte proti temu, kaj delajo italijanski narod v naši zasedenem slovenskem ozemlju, kako grdo preganjajo našo slovensko duhovščino, slovensko učiteljstvo, slovenske šole, kako požigajo slovenske domove in vasi in kako zapirajo in pretepujejo naše slovensko ljudstvo! Ali se je že slišalo, da bi sveti Oče le besedno črnil proti temu počenjanju?

Ne, ker je Italijan in prepojen duha italijanstva! — In v zahvale za vse dobrote, ki jih prejema naše ubogo ljudstvo doma od Italijanov, mi hočete sedaj poklanjati darove, katere hočete izžeti od nas, tukaj živčih Slovencev?

Če ste tako plemeniti in radodarni, pošljite rajši tisti denar premogajem v Pennsylvaniji, da bodo kupili kruha svojim bednim, gladnim otrocičem, ki so jim kapitalisti zapeli rove in odvzeli vsak zaslužek. In če ste tako plemeniti in radodarni, čemu ne pošljete tistega denarja, namenjenega že itak bogatemu papežu v Rimu, slepeem v Ljubljani, ki so reveži, da se kamnu smilijo?! — In če ste res tako radodarni, kaj niste lani poslali take svote v Polhov gradec revnemu ljudstvu, kateremu je strašno neurje porušilo domove in pokončalo žitna polja in sploh vse, kar so imeli? Ali je morda Italija poslala vsem tem kako pomoč? Kot članica Kranjske Slovenske Katoliške Jednote, vas prosim, Mr. Grdina, pustite naša društva pri miru s takimi kolektami, ker denar potrebujemo zase, za svoje bolne in pohabljenе ter pomoči potrebne člane in za rodobne umrlih naših članov, ne pa za vaš in papežev luksuz! Če hočete kaj darovati, darujte iz svojega lastnega žepa, proti čemer nima nihče ugovora.

Pa nikar ne mislite, da sem odpadnica od vere in cerkve, če to pišem. Jaz sem versko značajna in nihče mi ne more odvzeti daru sv. vere, katero so mi že starši vcepili v sree, toda poleg tega vem, kaj je prav in kaj ni prav. Stojim za poštenje, pravico in naš slovenski narod!

Članica dr. št. 78, KSKJ.

Peter Zgaga

Rojaki, prečitajte dopis iz Chicago, Ill. ki je objavljen v današnji številki.

Prečitajte tudi drugi seznam darovalcev za "Slepški Dom" v Ljubljani.

Če ni bilo vašega imena v prvem in če ga v drugem ni, glejte, da bo v tretjem, ki bo objavljen po preteku štirinajstih dni.

Na zadnje Kovertovo vprašanje odgovarjam, da "ata" ne živi v koruznem zakonu, pač pa v zakonu, ki je upoštevan v ameriški javnosti ter popolnoma veljaven pred ameriško postavo.

Vprašam pa Koverto, če ve kaj o koruznem zakonu, v katerem živi njegov kolega nekje v sosednji državi.

Če sem prav poučen, ne dovoljuje katoliška cerkev svojemu duhovniku živeti niti v civilnem, niti v koruznem zakonu.

Koverta naj tudi odgovori na moja prejšnja vprašanja, da se bo izkazalo, kdo vedno vleče baeke za nos.

Obljubljenih tisoč dolarjev bi bilo kot za maslo "Doma Slepcev" v Ljubljani.

Koverta ni še nikdar storil nobenega dobrega dela. Sedaj se mu nudi lepa prilika, da ga stori.

V neki ameriški višji dekletski šoli so si izmislila dekleta novo modo.

Na nogavičnih podvezah nosijo namreč male kruguljčke, kar povzroča pri hoji skrivnostno zvončkanje.

Ne vem, če so zvončki absolutno potrebni.

Z ozirom na sedanje razpoloženje moških, je mogoče tudi brez zvončka najti pot.

Pojavil se je učen profesor, ki je odločno proti sedanjim ženski modi.

Samo proti modi je, ne pa proti ženskam.

Priklupiti se jim hoče, češ, da se današnjih žensk ne sme presojati po obleki, ki jo imajo na sebi.

Res ne, profesore! Današnja ženska se nalažje presodi po tistemu, česar ji obleka ne zakriva.

Iz Bolgarske poročajo, da so Bolgari začeli moriti svoje politike.

Pa naj še reče kdo, da Balkan ni civiliziran.

Kdaj bodo prišle ostale dežele do spoznanja, kdo je njihov največji sovražnik in škodljivec.

Ni ni krajšega na svetu kot sta veselje in zadovoljnost.

Baš te dni sem čital, da se zopet poročil človek, ki je bil samo šest mesecev vdovec.

Ko je došel Jack Dempsey v London, je povedal častnikarskim poročevalcem, da je bil med vožnjo neprestano bolan ter klical sv. Urha.

To je najbrž tudi vzrok, zakaj ga ni bilo mogoče že leta 1917 na noben način spraviti na evropsko celino.

Bivši podpredsednik Združenih držav Marshall je umrl.

Časopisje se ga spominja v dolgih člankih.

Z ameriškim podpredsedniki je čudna stvar.

Dosti več se sliši o njih po njihovi smrti kot pa tekom njihovega življenja.

Zagrizenost in neumnost sta še vedno v cvetju.

V Richmond, Mass., je nek občinski mož predlagal, naj se postavi spomenik Krištofu Kolumbu.

Ostali občinski možje — sami stoprocentni Amerikanci — so se predlogu odločno uprli, češ, da smejo postavljati Amerikanci spomenike edino Amerikancem, Kolumbu pa ni bil Amerikaneec.

No, tudi dotični občinski možje se ne morejo preveč postavljati s svojim amerikanizmom.

Obletnica umora posl. Matteottija.

Tajnik fašistovske organizacije je naročil svojim pristajšem, naj preprečijo demonstracije ob priliki obletnice Matteotti-jeve smrti.

RIM, Italija, 3. junija. — Roberto Farinacci, tajnik fašistovske stranke, je razposlal vsem krajevnim fašistovskim organizacijam cirkularje, v katerih jih pozivlja, naj preprečijo katerokoli demonstracijo nasprotnikov fašizma v Italiji dne 10. junija, ob priliki obletnice umora socijalističnega poslanca Matteotti-ja.

Ne sme biti nikake protidemonstracije, kajti taka akcija bi uničila ritem narodne aktivnosti ter bi imela za posledico nadaljnjo provokacijo naših nasprotnikov, — pravi ugotovilo. Farinacci opozarja na umore fašistov ter izjavlja, da bi bilo treba še bolj protestirati radi njih kot radi umora Matteotti-ja.

Fašisti so žrtvovali svoja življenja iz ljubezni do majke-domovine, v katero Matteotti ni vrjel. — je rekel Farinacci.

ČUDNA ŽIVAL

Neki italijanski raziskovalec, signor A. Tombazi, je pred kratkim odkril nekaj, kar daleko prekaša slovo "morsko kačo" in "letečega Holandeja" in podobna le v bujnih domišljajah zgovornih mornarjev živeča tajstvena bitja.

Gospod Tombazi se je torej nahajal na pobočju Mt. Everesta, kjer je v višini 5—6000 metrov na biral in trgal evetice, ko je naenkrat opazil v bližini Kaburskega prelaza neko črno točko, ki se je premikala po sneženi rebri. Učeni Italijan je takoj naperil svoj daljnogled na tisto točko in lahko si mislilo, kolikšno je bilo njegovo presenečenje, ko je skozi steklo spoznal v premikajoči se točki človeka, pravega, pravega človeka!

Tombazi je ostavil svoj šopek nabranih evetk ter se je žurno podal proti gozdiču, v katerem je izginilo tisto čudno človeško bitje. Toda žal, bitje je izginilo in je ostavilo za seboj le sledove svojih nog, katerih se je vestni učenjak takoj lotil, jim izmeril vse dimenzije in povrh še fotografiral. Iz teh podatkov je g. Tombazi ugotovil, da je moral biti neznan samotarček od narave obdaren s čudovito velikimi in zato seveda vrlo stabilnimi stopali: sledovi njegovih nog v snegu so v resnici merili nič manj kakor 40 cm v dolžini!

Gospod Tombazi je na podlagi svojega odkritja mnenja, da tvori njegovi podatki povsem novo bazo za študiranje prastarega, še nikdar pojasnjene, še zmerom zanimivega problema o izvoru človeškega rodu; zakaj italijanski učenjak je trdno prepričan, da je bitje, ki ga je srečal na ledenih pobočjih Mt. Everesta, resnični eksperimentalni poslednec med sedanjimi človekom in našim pradedom — gorilo.

Truplo livarja Banovca najdeno.

Te dni so pazili čestni pometači moleti z vode na Bregu nasproti nekdanje Zabukoveve gostilne čevlje utopljenca. O slučaju je bila obveščena takoj tudi policijska direkcija, ki je poslala na lice mesta komisijo, dr. Avramoviča in dežurnega uradnika Kuharja. Moštvo resne postje je okrog 7. ure potopilo nato na suho truplo utopljenca, v katerem so po obveščanju soproge takoj spoznali dne 27. aprila ponesrečenega livarja Alojzija Banovca iz Trnovskega. Truplo je bilo že močno razdelano, vendar pa ga je soproga takoj spoznala po suknji. Čuden slučaj je, da je za časa močnega deževja sila narasla voda nesla utopljenca iz struge Gradaščice samo dobrih 150 metrov dalje po Ljubljani.

ČLANEK 127.

Mehur.

Veliko bolj težko je naučiti otroka kontrole mehurja. V splošnem velja za to isti sistem kot smo ga označili v prejšnjem članku. Otroka je seveda treba bolj pogosto poladiti na nočno posodo, mogoče vsako uro, ko je zbuhen, in polagoma ga lahko privadite spustiti vodo.

Jokanje.

Jok ni nobena razvada pri majhnem otroku, kajti to je edino sredstvo, ki ga ima na razpolago, ko hoče izraziti svoje želje. Kakor hitro se dete navadi, da mu kričanje preskrbi to, kar hoče, bo znalo tudi torej zlorabiti to svojo predpravo. Težko ga je odvadiati, a vendar je to mogoče storiti s tem, da mati vedno skrbi za potrebe otrok in ga pusti kričati, da zaspi. Če pa dete kriči in joka iz nerazvidnega vzroka, mora mati takoj domnevati, da ni nekaj prav in da je dete bolno. Ponavadi hoče dete, da ga mati dvigne ter se igra z njim, in če se bo mati vdala v tem oziru bo postal otrok razvaden in siten.

Močenje postelje.

Mali otroci imajo le malo navad, katere je tako težko odpraviti kot močenje postelje. Pri nekaterih starejših otrocih je močenje postelje posledica kakga živčnega vznemirjenja a v glavnem je v večini slučajev je močenje postelje posledica zanemarjanja vzgoje v zorni mladosti. Nobenemu starejšemu otroku ne smete dati tekočih živil ali pijač pozno popoldne ali zvečer.

Pomirjevalna sredstva.

Otroku ne smete dati nobenih pomirjevalnih sredstev. Taka sredstva ne prenašajo le bacilov, temveč tudi škodujejo znanosti otroka. Sesanje palec je nadaljnja slaba razvada. Palec je treba neprestano vleči iz ust otroka ter obrniti njegovo pozornost na kako drugo stvar. Če to ne pomaga, je najboljšo, če pripnete rokav na stran njegove obleke.

Na tisoče otrok so tekom zadnjih par generacij vzgojile matere z Bordenovim Eagle Mlekom. To so stobile, ker so jim prijatelji priporočili Eagle Mleko in ker so same spoznale, da je skrajno zadovoljivo. Žalibog pa niso bile številne nadaljnje ameriške matere nikdar informirane, kakšne izvrstne uspehe lahko dosežejo s tem. Eagle Mleko je najfinjša sveže in bogato mleko, zmešano s skrbno izčiščenim sladkorjem in sicer tako, da ga lahko daje mati vsakemu otroku, če njeno mleko ne zadostuje in če manjka dojenčku primerne hrane.

Prečitajte te članke vsaki teden pazljivo ter prihranite za bodočo uporabo.

Turčija ovira razmejitev Dardanel

Londonski "Daily Telegraph" poroča, da je zadela mešana komisija, ki ima v smislu mirovne pogodbe, sklenjene v Lausanne izvršiti razmejitve demilitarizirane pasu v Dardanelu, zadela na velike težkoče. Turški člani skušajo namreč ta pas tako silno utegniti, da ne bi mudil nobenih garancij za prost prehod skozi to važno morsko ožino.

Zagonetno, toda resnično.

Tragedija ljubezni.

Za "Glas Naroda" priredil — A. Šabec.

Že sta utonili dve generaciji v večnosti pozabljenja, kar se je odigrala v New Yorku ta velesenencijska tragedija ljubezni, ki je izzvala veliko razburjenje med vsemi sloji newyorškega prebivalstva. Pred menoj leže stari, orumeneli listi časopisa z dne 25. novembra 1869, v katerem je opisan umor Alberta D. Richardsona.

En četrt čez peto uro popoldne omenjenega dne je stopil v ekspedicijsko sobo časopisa "The New York Tribune", na vogalu Nassau in Spruce Street, Daniel McFarland, ki je bil tedaj uslužben pri newyorški davkarji. Prišedši v sobo je sedel na stol ter tam obsedel, ne da bi se kdo brigal zanj, kajti na njem in njegovem zadržanju ni bilo ničesar izvanrednega in sumljivega.

Nekako deset minut zatem je stopil v sobo Albert D. Richardson, član uredništva omenjenega lista ter vprašal, če je morda kaj pisem zanj. Takrat pa se je McFarland nenadoma dvignil, potegnil revolver ter ustrelil na Richardsona. Richardson se je opotekel nazaj, McFarland pa je planil na ulico in izginil, še prej kakor so se navzoči uslužbenci zavdali, da se je pravkar odigrala velika tragedija. Kljub svoji težki rani je odšel Richardson mirno po stopnicah v četrto nadstropje, kjer je bilo uredništvo lista ter tam legel na zofa. Poklicali so nemudoma zdravnika, ki je obvezal ranjencega, nakar so ga prepeljali v bolnico.

Še istega večera je bil prijatelj McFarland in konfrontiran z Richardsonom, ki je v njem takoj spoznal svojega napadalca. Dejstva, radi katerih se je odigrala ta tragedija, so postala kmalu javnosti znana. Abby Sage McFarland, žena aretiranca, se je namreč zaljubila v Richardsona, zapustila svojega moža ter se preselila v hišo, kjer je stanoval Richardson. Kmalu nato je odpotovala v Indiano ter tam izposlovala sodno ločitev zakona z McFarlandom. Pet dni po založbi je pastor Henry Ward Beecher ob navzočnosti več priče poročil v bolnišnici gospe McFarland s smrtno ranjenim, umirajočim žurnalistom ki je dva dni zatem podlegel rani.

Dočim je morilec čakal svoje sodbe, je podala Mrs. McFarland značilno izjavo, v kateri je rekla:

— Z Danielom McFarlandom sem se poročila leta 1857. Takrat mi je bilo devetnajst let. Rojena sem bila v državi Massachusetts in vzgojena v šolah Nove Anglije. Postala sem učiteljica pri pričetu sem sodelovati tudi pri časopisju. Ko sem se poročila, se je izdal moj mož za odvetnika v Madisonu, Wisconsin; natvezil mi je, da ima sijajno prakso, krasne politične izgleda in premoženja in vrednosti dvajset do trideset tisoč dolarjev ter je nadalje trdil, da je mož zmernih navad, visoke morale ter da ni niti brutalen, niti profaniran.

V februarju leta 1885 sva prišla v New York. Medpotem pa sem zbolela za mrzlico in morala sva ostati v Rochesteru deset dni, kjer je moral on zastaviti v hotelu svojo uro in verižico, s čimer je jamčil za poravnavo hotelskega računa. V New Yorku me je vzdrževal tri ali štiri tedne, nato pa, ko je poproval ali zastavil vse moje dragulje in zlatino me je poslal k mojemu očetu v New Hampshire.

Iz tega dokumenta je nadalje razvidno, da je prišel pozneje McFarland v New Hampshire ter nato seboj odvedel svojo ženo. — Takrat je prišel spoznal, da je njen mož tudi pijanec. — Večkrat je počel trezen domov ter prinesel seboj kvart žganja. Steklenico z žganjem je postavil na

troke. Končno je bil dosežen med ločenima zakonoma kompromis. McFarlandu je sodišče prisodilo mlajšega otroka, dočim je ostal starejši njegovi ženi. Mrs. McFarland je trdila, da ni nato videla Richardsona dve leti, dokler se ni v oktobru l. 1869 vrnila v New York, ko je bila v Indiani dosežena ločitev zakona. Nič se nista vedela, kako naj uredita svojo bodočnost, ko jo je kakor strela zadela grozna vest, da je bil Richardson v uredništvu Tribune ustrujen.

Proces proti McFarlandu se je pričel dne 4. aprila 1870, pred rektorjem Hackett-om. Okrajni pravnik Garvin, njegov asistent Fellows in sodnik Noah Davis so zastopali obtožbo, John Graham, Charles Spencer in Elbridge L. Gerry pa obrambo. Spencerjev govor je stavil McFarlanda v popolnoma drugo luč, kakor v ono, v kateri ga je naslikala njegova žena. Spencer je trdil, da je padla Mrs. McFarland v roke "mononov, spiritistov in pristašev ter zagovornikov svobodne ljubezni" ter da je zahajala v družbo, dočim je moral ostajati njen mož doma ter paziti na otroke.

McFarlandov zagovornik Spencer je nadalje trdil, da je bila Mrs. Calhoun, prijateljica gospe McFarlandove, ki je zadno običajno spremljala v hišo, kjer je častnik stanoval, z žurnalistom zaročena. O tej zaroki med častnikom in gospo Couhan je povedala Mrs. McFarland ob neki priliki hišni gospodinjki dotične hiše, kateri je baje tudi zaupala, da ji služi njena prijateljica pri obiskih k žurnalistu le kot nekaj plašč za kritje njenih korakov.

Odvetniki obrambe so si nadalje prizadevali, da bi prepričali sodni dvor, da je trpel McFarland ob času, ko je izvršil umor, na duševni depresiji, in ena od prič je izpovedala o razgovoru, ki se je vršil med pričo in McFarlandom malo pred umorom častnikarja. Priča je izpovedala:

— Nekega dne je prišel k meni Mac, zelo razburjen in popolnoma obupan. Ruval si je lase in dejal: — Moj Bog, moj Bog! Kaj misliš ti? — Jaz sem ga vprašal, kaj je pravzaprav.

On mi je odgovoril: — Čul sem, da je Richardson izposloval sodno ločitev zakona za mojo ženo, in da stanuje sedaj z otroci v Jersey City. Šel bom tja in izvršil samomor.

Jaz sem mu dejal, naj se obrne na sodnijo. On mi je odgovoril, da ne pozna nikogar v Jersey City in da nima za to potrebnih sredstev. Nato je odšel iz moje pisarne kot blazen.

Porotniki so se posvetovali eno uro in 25 minut. Obtožence je sedel kipu podoben v sodni dvorani. Njegov mali sinček Percy se je splazil na njegovo naročje ter ga je skušal ljubkovati, toda ker se oče po vsej priliki ni zmenil zanj, je splezal zopet dol ter se pričel igrati z nekim drugim otrokom v dvorani. Odvetnik Graham je bil videti vsled napovor obrambe skrajno izmučen ter je nervozno škilil sem in tja po dvorani.

Tedaj pa se je mahoma razlegel glas sodnega kluge, ki je naznanjal, da se vračajo porotniki. — Obraz odvetnika Gerryja je bil tako bel in bled kakor list bele kamelije —, je zapisal tedaj neki častnikarski poročevalec v svoj list. — Po licih odvetnika Grahama so teklo solze. Na vseh obrazih je bilo videti znake razburjenja in duševnih občutkov, prav na vseh, razen na obrazu obtožencega, ki je bil trd, jeklen, izklesan. — Drug za drugim so porotniki zasedli svoja mesta. Ko je zadnji porotnik zasedel svoj sedež, se je dvignil sodni klerk, držeč papir v rokah, ter zaklical:

— Gospodje porotniki, prosim, odgovorjate mi na svoja imena kakor vas bom zaporedno klical!

— Gospodje porotniki, ste li zedinjeni glede pravoreka?

— Zedinili smo se! — je odgovoril prvomestnik porotnikov. Med množico v dvorani se je začelo mrmranje.

— Kaj ste torej sklenili, gospodje? Ali je obtožence kriv ali ne kriv?

Sledil je hip odмора, ki se je zdelo, da traja celo večnost. Nato se dvigne prvomestnik porotnikov ter odgovori s sonornim glasom: — Ni kriv!

V sodni dvorani je zavladalo entuzijastično vznemirjenje, rešile so se sode formalnosti in skozi gosto množico je nato odšel iz sodne dvorane McFarland, prost, in svoboden mož.

HISTERIČNA ŽENSKA

Histeričnih žensk je na tem bednem svetu mnogo in preveč. Ne manjka jih med nami, ki kulturno in civilizatorno zaostajamo za degeneriranimi zapadnim svetom. Še dosti več pa jih je pri Nemcih, Italijanih, Francozih, V francoških listih čitamo o slučaju, ki se je te dni pripetil na eni izmed obljudenih pariških ulic. Gospod Alexi Blondeau se je vračal s svoje službe domov. Šel je v smeri proti postaji podzemne železnice v bližini Halles centrales, ko ga na oglu dveh ulic neka ženska mimogrede sune v levo roko. Blondeau je od bolečine zavpil in je ženski opozoril, naj se na ulici vede pazljivo. Beseda je dala besedo in Blondeau je kmalu uvidel, da ženska ne bi prišla od konea. Ker so na vpitje postali pozorni tudi pasanti, ki so se začeli zbirati okoli kričevce megere, se je Blondeau zdelo najboljše, da jo odklari. Toda razjarjena Amazonka se je to zmagi še ni zadovoljila; hitelela je za njim, ga med potoma zmerjala prav po apakšo, končno pa je potegnila iz žepa nož in ga zasedla nesrečnemu Blondeauju v vrat.

Blondeau je isprva mislil, da ga ženska udarila s pestjo, in je hitel za njo, da jo izroči stražniku. Šele, ko je začutil, da mu curlja kri, je opazil, da je ranjen in z grozo zaznal, da nož tiči še v rani. Ne ki pasant mu je izdrl nož, ki se je k sreči zadel v vretence in ni ranil nobenega občutljivega organa. Blondeauja so odpeljali v bolnico, očividni dramatični prizori pa so hiteli za besno ženski. Jo ujele in izročili najbližjemu stražniku. Na stražnici je izjavila, da ji je ime Lucija Azimati, da je stara šestindvajset let in da je po poklihu mehaničarka. Blondeauju so v bolnici pregledali rano, ki k sreči ni bila nevarna, in mu je obvezali. Histerična ženska pa bo za svojo agresivnost delala pokoro v zatvoru pri skledi ričeta.

Posledica proste žganjekuhe.

48letni pšestnik Jernej Peterzel v Maleškem vrhu na Poljanjsko dolino je koncem novembra l. l. kuhal doma žganje iz raznega sadja. Pri tem je tri dni zaporedoma tako žil žganje, da ga je že dopolnile spravil že l liter pod streho, nato pa še šel v gostilno vino pit. V pijanosti je se spomnil, da ima s posestnikom Janezom Gantarjem neke obračune ter je v gostilni povedal, da ga gre "stihat". Ker ni bilo Gantarja doma, ga je čakal do večera, a takoj po vrnitvi ga je napadel z očitki, da je krivo prisegel ter mu dal dve zausnici, nato pa ga z nožem sunil v desno roko teh ga težko poškodoval, da ima še danes pohlabljen roko. Obtoženi trdi, da se sploh ničesar ne spominja, kar pa priče ovržejo. Peterzel je bil obsojen na 5 mesecev težke ječe ter mora plačati poleg stroškov in takse okrog 5000 Din.

Boj za sol v tobačni tovarni.

Ker nista dobila toliko vreč soli, oziroma ker nista prišla dovolj brž na vrsto, sta stresala hlapec Janez Štirn in Fr. Reholec jezo nad uradnikom Adolfom Kavčičem, ki je določeval sol za prodajo po samnim trgovcem. Reholec je rekel: "Ako bi dal jaz par kovačev, bi tudi dobil dovolj soli". Hlapec Štirn pa je imenovanega uradnika zasmehoval kot bivšega avstrijskega častnika z besedami "avstrijski butelj". Ker tožence sam ni želel strogega kaznovanja, je dobil Štirn 3 dni, Reholec pa le 24 ur zapora.

Usmrčenje morilca Rump-a.

Poročilo o usmrtni slovenskega narednika Rump-a, ki je umoril svojega tovariša. — Do zadnjega trenutka je upal, da ga bo kralj pomilostil. V voz, ki ga je odvedel na morišče, so ga morali nesti. Skrajno škandalozno obnašanje ljudske drhali. Ko so oddali vojaški prvih pet strel, morilec še ni bil mrtev.

V smislu predpisov, ki jih je izdala vojaška oblast glede ustretne narednika Avgusta Rump-a, se je zbrala 9. maja na dvorišču vojaškega divizijskega oddelka poldruga četa vojakov, ki so bili odrejeni, da spremljajo zaprti voz, v katerem so odvedli Rump-a na morišče. Tudi sanitetni voz je bil ob istem času že pripravljen. Na dvorišču se je nahajalo sicer samo par uradnih oseb. Pred vhodom v poslopje pa se je zbrala velika množica ljudstva obojega spola, da vidijo čudno povorko; med njimi je bilo posebno mnogo biciklistov.

Rump-a je prebil svojo zadnjo noč v nervoznem in krčevitem stanju. Legel je že zgodaj v posteljo in se dobro pokrival z odejo. Videlo se mu je, da je močno vznemirjen in da bo z njim velika muka, ko ga bo treba zjutraj odpeljati na morišče. Od vojakov, ki so ga stražili, je zadnje dni ponovno zahteval, naj mu dajo puško, da se sam usmrti. Ob 4. zjutraj so ga zbudili in ga pozvali, naj se obleče. Kljub ponovni prošnji, pa tega ni hotel storiti, temveč se je krčevito držal postelje, kakor da ga bo ona rešila smrti. Končno je jetniški komendant kapetan Pavlovič ukazal dvema vojakoma, naj ga s silo oblečeta. To se je tudi zgodilo. Ker ni hotel iz postelje, ga je en vojak prijel za glavo, drugi za noge, nakar sta ga odnesla v sanitetni voz. Pred vstopom v voz ga postavili na noge, vendar pa bi se vnovič zrušil, da ga niso vojaški obdržali in končno položili v voz. Rump-a je pri tem tiho ječal: "Mama moja, mama moja!" Zopet je prosil navzoče vojaške, z jokavim glasom, naj mu izroče puško, da se sam ustrel, češ da je to bolje, kakor da delajo iz njega enjauš. V voz je vstopil nato še vojaški duhovnik, jetničar in dva vojaka. Točno ob 4.45 je voz zapustil dvorišče. Četa vojakov pod vodstvom oficirja je napravila na to okrog voza kare.

Povorka je krenila proti vojaškemu strelišču za Maksimom. Za njo je šlo nekoliko vojakov z novinarji ter več vozov radovednih privržnikov. Na vsej poti pa se je pridruževalo povorki številno občinstvo. Predno je prispel sprevod na strelišče, se je tam zbralo že preko 7000 ljudi, katere je orožništvo le z največjim trudom zadrževalo. Ženske, otroci in moški so se prerivali, da dobe čim boljše mesto, odkoder bi mogli neovirano opazovati streljanje. Masa se je obnašala prav prostakšno. Poljana je odmevala veselega razpoloženja, smeh, zabavljanje in vsemogoči dvopisi so sledili drug za drugim. Le malokdo je pokazal vsaj malo smisla za tragedijo, ki se je imela pravkar izvršiti. Človek, ki je slučajno prišel tam, ni znal, za kaj gre, bi preje smatral, da se je ta ogromna množica zbrala na kaki zabavi. Mučen vtis je napravilo zlasti dejstvo, da se je voz z Rumpom v bližini strelišča na razoranih tleh skoro prevrnil. Del občinstva je pozdravil ta prizor z grohkim smehom. Ko so voz odprli in nje izstopil iz njega Rump-a, bi sadijem ljudstva izbruhnil sklopi v ploskanje. Komendant policijske straže je zaman prosil za mir.

Oni, ki so vedeli, da so Rump-a s silo oblekli in prenesli v voz, so mislili, da se bo enako upiral tudi na strelišču. Zgodilo pa se je ravno nasprotno. Izstopil je sam iz voza in odšel v spremstvu duhovnika, jetničarja in dveh vojakov na strelišče. Deset metrov od sveže izkopane groba so ga postavili. Pred njega je stopil vojaški sodnik kapetan Mirko Vučkovič, ki mu je ponovno prečital vse tri obtožbe, po katerih je bil radi umora obsojen na smrt z ustranitvijo, kakor tudi sili ministarstva

pravde da je njegova prošnja za pomilostitev zavrnjena. Občinstvo se je med čitanjem obsodbe tako glasno krohotalo, da je komendant policijske straže zagrozil, da izprazni prostor, ako se občinstvo ne bo dostojneje obnašalo. Rump-a je med čitanjem obsodbe obledel in preplašeno bulil po zbranim občinstvu. Njegov topi pogled je pričal, da je že mrtev in da ne razume in ne sliši ničesar, kar se mu je čitalo. Njegovo blede-zeleno lice, vzbočena usta in preplašene motne oči so bile popolnoma slične trupla utopljenca, ki so ga pravkar potegnili iz vode.

V levi roki je držal beli robec. Kakor nehoti je ponovno obrnil pogled na sveže izkopano jamo, iz katere se je dvigal leseni drog. Ob 6.15 je bilo končano čitanje različnih obsodb. Rump-a je stopil na to sam v odprti grob. Priblizil se mu je svečnik in ga tolažil. Prosil ga je, naj poklekne pred grob, kar je Rump-a takoj storil poljubni križ in roko svečnika in se postavil potem sam pred grob. Jetničar je v tem trenutku ustopil za njega in mu privezal roke na kol. Rump-a se ni popolnoma nič branil. Številni fotografski aparati so posneli ta prizor. Jetničar je nato s črnim robcem povezal Rump-lju oči.

Ko so mu povežali oči, se je na daljavo 3 do 4 korakov neslišno približalo pet vojakov s pripravljenimi puškami pod poveljstvom podporočnika Srdiča. Kratka komanda s sabljo in v Rump-ljevem telesu je bilo pet strel. Zgrudil se je in v smrtnem trepetu nagnil glavo. Videlo se je, da je še živ. Vojaški se mu bliskoma približajo nato na korak in oddajo drugo salvo, nakar je bil takoj mrtev. Po prvih petih strel, ki so bili izstreljeni v prsa, se je zlit močni eurek krvi na levo roko, pri drugi salvi pa je bil zadet na več krajih v glavo, tako da mu je odletela kapa z glave. V grob se je spustil takoj vojaški zdravnik, pogledal ustreljenega in ga proglasil mrtvim. Njegov obraz so potem zakrili s kapo, nakar so ga zasuli. Svečnik je blagoslovil grob in nato odšel.

Dočim je bil Rump-a pri obravnavi in tudi kasneje trdovraten in surov, se je zadnje dni pričel kešati svojega zločina in se poslužil vseh sredstev, da si reši življenje. Prosil je svoje sorodnike, zaročenko in ožje znanke, naj gredo osebno h kralju in prosijo za njegovo pomilostitev. Med drugimi se je obrnil tudi na generala Maleševiča, pod katerim je svoječasno služil, s prošnjo, naj ga poseti v zaporu. General je v resnici prišel k njemu, nakar se je Rump-a jokaje zgrudil pred njim in ga obupno prosil, naj gre h kralju in izprosi za njega milost. General je bil močno ginen ter mu je obljubil, da bo storil vse, kar je v njegovi moči. V resnici je skupno z duhovnikom poslal kralju brzojavko s prošnjo za pomilostitev. Zato je Rump-a do zadnjega trenutka upal, da uide smrti. Predno so ga odpeljali iz celice, so opazili, da se je tekom noči ranil na seneh. Očividno je poskušal izvršiti samomor. Kot svojo zadnjo željo je izjavil Rump-a duhovniku, naj sporoči njegovi zaročnici, ki služi v Zagrebu, naj plača za njega mašo, njegov zaročni prstan pa podari neki cerkvi. Njegovo truplo so zvečer izkopali in prepeljali potem na pokopališče na Mirogoj.

Čehoslovakija — oficijelno ime.

Poštni departament objavlja, da je oficijelno ime za Čehoslovako — Čehoslovakija. Vsako pismo, ki bo drugače adresirano, bo vrnjeno neopisano.

Čestitke.

Predno odplujem s parnikom "Martha Washington", še enkrat pozdravim vse prijatelje in znanke širom Združenih držav, posebno pa sklee družine: Joe Čebrova, Zalarja, John Batista, Frank Marvarja, Frank Cosa ter Silvester Turka, vse iz Rockingam, Pa. Družine Andy Bratina in Steni Milavee iz Central City. Najlepše pozdrave prijateljem in znancom iz Clevelanda. Vsem skupaj najljepša hvala za spremitev na kolo-dvor ter vsem skupaj želim zdravje in veselje.

Lovrenc Bizjak, na potu v Vrtovino, Vipavska dolina.

NOVA SOVJETSKA REPUBLIKA

LIKA

Nedavno je sovjetska republika izvedla novo razdelitev Srednje Azije in stvorila na teritoriju enega dela Rusije, Buchare in Chive, dve novi socijalistični republiki: Uzbekistan in Turkmenistan. Tema dvema republikama se je v zadnjem času pridružila še avtonomna republika Tadžikistan. Evropska javnost je bila informirana o ustanovitvi te nove republike le potem kratkih telefonskih poročil. Pomen te nove republike v Zvezi sovjetskih socijalističnih republik pa se more oceniti le na temelju statističnih in geografskih podatkov.

Tadžikistan obsega jugovzhodni del Azije, ki meji na jugu na reko Amudariom in Afganistan, na vzhodu na Kitajsko in na severu in na vzhodu na Uzbekistan. Nova republika ima 72.000 kvadratnih vrst (vrsta = 1075 kv. m). Administrativno je republika razdeljena na 8 okrožij in ima 750.000 prebivalcev, med katerimi je 85 odstotkov domačinov. Ostali so Kirgizi, Turkmeni in Uzbeki.

Cest v našem smislu in železnice v Tadžikistanu sploh ni. Za promet je največjega pomena plovena reka Amur. Prebivalstvo Tadžikistana se peča v glavnem s poljedelstvom in živinorejo. Industrije v evropskem smislu ni in tudi domača industrija je na zelo nizki stopnji. Zemlja se obdeluje zelo primitivno z domačim plugom in orodjem. Najbolj uspeva tu pšenica in ječmen ter deloma tudi bombaž. Zemlja je prilično dobra in se posestniki, ki imajo 10 do 15 ha, smatrajo za prave bogataše. Ker se kanali za umetno namakanje niso čistili že več let, je zasejana površina zelo nazadovala. V gorah je nekaj železnih rud in zlata, ki ga kopljejo na zelo primitivne načine. Izgleda pa, da se nahajajo v gorah tudi velika ležišča premoga in nafte.

Prebivalstvo večinoma ne zna čitati niti pisati. Glavno mesto republike je Džusambe, ki je zelo staro in zapuščen.

Moskva je novi republiki dala sicer avtonomijo, a ta način ima de facto samo formalen značaj, ker domačini niso sposobni, da bi sami vladali.

Za kulturni nivo tamošnjega prebivalstva je gotovo značilno dejstvo, da je v Tadžikistanu še danes mnogo vasi, ki nimajo pojma o veliki ruski revoluciji, niti ne poznajo imen najmarkantnejših voditeljev. V najnovejšem času je bilo ustanovljenih nekaj organizacij, da unesejo v patriarhalno prebivalstvo vsaj nekoliko civilizacije in aktivnega življenja. Ustanovljena je bila tudi tiskarna in nekaj šol in kar je umevno tudi nekaj središč za boljšeševno propagando. Ker so razmere tukaj zelo primitivne, bo imela sovjetska propaganda prilično prav lahko delo.

Dvamilijonsko posojilo Reki.

"Banco di Napoli" posodi reškemu mestu dva milijona lir, ki se porabijo za vzpostavitve mestnih cest, ulic in poti. To je drug dolg, ki ga meščani niso vesel; pričakujejo, da bi že vendar prišli iz Rima tolikokrat napovedani "provedimenti" s številnimi milijoni in z organizacijo pomorskega prometa. Ako tega ne bo, ne bodo lepe ceste nič pomagale.

POZDRAVI.

Predno odplujem s parnikom "Martha Washington", še enkrat pozdravim vse prijatelje in znanke širom Združenih držav, posebno pa sklee družine: Joe Čebrova, Zalarja, John Batista, Frank Marvarja, Frank Cosa ter Silvester Turka, vse iz Rockingam, Pa. Družine Andy Bratina in Steni Milavee iz Central City. Najlepše pozdrave prijateljem in znancom iz Clevelanda. Vsem skupaj najljepša hvala za spremitev na kolo-dvor ter vsem skupaj želim zdravje in veselje.

Lovrenc Bizjak, na potu v Vrtovino, Vipavska dolina.

Anton Čehov:

BABJE CARSTVO

(Nadaljevanje.)

II.

Jutro.

— Davno je že odzvonilo. Božja kazen vas zadene. Niti konca ne ujamete več! Vstanite!

— Dva konja dirjata, dirjata ... je šele ta pto

... je šepetala Ana Akimovna in se vzdihnila. Pred njo je stala s svečo v roki hišna, rdečelasa Maša. — Kaj je? Kaj hočeš?

— Služba božja je že minila! — je obupana vzdiknila Maša. — Tretjič vas budim. Radi mene spavajte makar do večera, a ukazali ste mi, naj vas pokličem.

— Ana Akimovna se je vzela na komolec in se ozrla v okno. Na dvorišču je bilo še čisto temno in le spodnji del okvirja pri oknu se je belil v snegu. Čulo se je globoko, zamolklo zvonjenje, a to ni bilo pri fari, nego bolj daleč. Ura na mizici je kazala tri minute do sedmih.

— Dobro, Maša! — Še tri minute, — je zaprosila Ana Akimovna in se odela čez glavo.

Predstavljala si je sneg pri izhodu, sani, temno nebo, množice v cerkvi, duh po brinju in sree se ji je skrilo, vendar je sklenila takoj vstati in se odpraviti k jutranjici. Dočim se je grela v postelji in se borila s snom, ki je, kakor nalašč, čudovito sladak, kadar mora človek iz postelje, in dočim se ji je pojavljala pred očmi sedaj ogromen vrt na gori, sedaj Guščinova hiša, jo je ves čas vznemirjala misel, da mora to minuto vstati in odhiti v cerkev. Ko se je dvignila, je bilo že popolnoma svetlo in ura je bila poldesetih. Čez noč je zapadlo mnogo snega, drevje je nosilo bel plašč in ozračje je bilo nenavadno jasno, prozorno in milo, da se je Ani Akimovni, ko je pogledala skozi okno, zahotelo globoko, globoko zasopsti. Ko se je umivala, ji je hipoma, kakor odmev iz davnega detinstva vzdihnilo sree v radosti, da praznujemo danes Božič: v duši se je počutila lahko, svobodno in čisto, kakor da bi jo bila tudi okopal v belem snegu. Vstopila je Maša, nališana in krepko pretinjena ter ji voščila vesele praznike; — nato je Ana Akimovno dolgo časa česala in oblačila. Voj in božanje nove, čudovito krasne obleke, njen rahli sčest in svež duh so prijetno vplivali na Ana Akimovno.

— Tu imamo sedaj praznike! — je veselo vzdiknila proti Maši. — Sedaj vrževa karte.

— Meni so karte letos prerokovale zakon s starem. Trikrat so tako padle.

— Bog bodi milostljiv!

— A kaj hočemo, Ana Akimovna? Jaz mislim, da je vendar boljše vzeti steno, kakor vleči ploho, — je žalostno opomnila Maša in vzdihnila. — Imam že 22 let, to ni šala!

Vsej hiši je bilo znano, da je bila rdečelasa Maša zaljubljena v lakajša Mišenjko, in že 3 leta se je vlekla ta globoka, strastna, a brezupna ljubezen.

— No, dovolj besedi, — jo je pomirila Ana Akimovna. — Kmalu mi bo trideset let, a vedno še menim, dobiti mladega moža.

Dočim se je gospodarka napravljala, je Mišenjka v novem fraku in lakastih čevljih hodil po salonu in sprejemnici ter čakal nanjo, da ji čestita. Vedno je hodil z nekam mehkiimi, nežnimi koraki. Da si mu gledal na roke, noge in kretanje glave, si moral ne hote misliti, da pravzaprav ne hodi, temveč se uči plesati prvo figuro v četvorki. — Neglede na tenke zametne brčice in lično, že nekoliko gizdalinsko zunanost, je bil resen, pameten in pobožen kakor stari. Kadar je molil, se je do zemlje klanjal in v svoji sobici je rad žgal kadilo. Bogate in odlične ljudi je čislal in spoštoval, ubože in prosjake vseh vrst pa je preziral z vso silo svoje zagrizenosti.

— lakajške duše. Pod okrobljeno srajco je nosil še drugo flanelasto ki ga je grela pozimi in poleti, zakaj celo se je bal za svoje zdrave.

Ušesa je imel zamašena z vato.

Ko je Ana Akimovna z Mašo šla skozi dvorano, je sklonil glavo globoko in nekoliko v stran in dejal s svojim prijetnim, sladkim glasom:

— Čast mi je, Ana Akimovna, da vam slovesno čestitam k prazniku Kristovega rojstva!

— Ana Akimovna mu je podarila pet rubljev, uboga Maša pa je omenela. Njegova praznična zunanjost, glas in besede so jo omamili s svojo krasoto in veličastvom. Šla je za svojo gospo in ni ničesar mislila, ničesar videla, le smehljala se je sedaj blaženo, sedaj bridko.

Gorenjo hišo so imenovali "čisto" ali "blagorodno polovico", tudi "hrani", spodnje prostore, ker je gospodarila teta Tatjana Ivanovna, pa "trgovsko", "stara" ali prosto "babjo polovico".

Zgoraj so navadno sprejemali plemiče in izobražence, spodaj pa preproste ljudi in tetine osebe ne znanee. — Krasna, polna, zdrava, e mlada in sveža, čuteč na sebi razkošno obleko, ki je razširjala, kakor se ji je delo, sijaj na vse strani, je Ana Akimovna stopala v prtiličje. Tu so jo sprejeli z očrti, da je "izobražena" pozabila boga, zaspala službo božjo in zamudila priti doli, da pokuši blagoslovljene božične darove, takoj nato pa so jeli ploskati z rokami in ji iskreno pripovedovali, kako je lepa in čudovita; ona je verjela, se smejala, jih poljubljala in stisnila temu rubelj, onemu tri ali pet, kakor je bil človek. — Ugajalo ji je tu. Kamorkoli se je ozrla, povsod kiji, slike, lučice, portreti duhovnikov in duh po menihih; v kuhinji so rožljali noži in po vseh sobah se je širil duh po nečem skromnem, a zelo okusnem.

Zoltobojna tla so se lesketala, od duri v kote so bile položene ozke svetlo-sinje riziaste preproge, a solnce je kar žarelo skozi okna.

V obednici je sedelo nekaj tujih stark; tudi v Barbarini sobi so sedele starke, med njimi gluho-nema deklica, ki se je vedno sramovala in jecljala: "Bli, bli, ...". Dve mršavi dekletci, sprejeti za praznike iz sirotišnice, sta skočili k Ani Akimovni, da bi ji poljubili roke, a sta pred njo obstali, omamljeni od razkošja njene obleke. Ana Akimovna je opazila, da je ena teh deklic malo pohabljenja in sredi blagega, prazničnega razpoloženja jo je pri srečnem bestno zabelo ob misli, da bodo to deklico ženi prezirali in da se nikdar ne omoži. V čumnati kuharice Agatjuške je sedelo za samovarom kakih pet krepkih in velikih kmetov v novih srajcah; to so bili kuharični sorodniki, ne tovarniški delavci. Ko so zagledali Ana Akimovno, so se vzdignili s svojih sedežev in prenehali žvečiti, dasi so imeli vsi polna usta. Iz kuhinje je stopil v čumnato kuhar Štefan v beli čepici in z nožem v roki ter je čestital; prišli so tudi hlapeci v klobučevinastih čevljih čestitat in voščiti praznike. Skozi vrata je pomolil glavo vodovoz z ledenimi svečicami v bradi, a si ni upal vstopiti.

Ana Akimovna je hodila po sobah, a za njo vse spremstvo: teta Barbara Nikandrova, šivilja Marta Petrovna in spoduja Maša. — Barbara, suha, tenka, visoka ženska, viša od vseh drugih v hiši, črno oblečena, dišča po cipresah in kavi, se je v vsaki sobi pred slikami pokrizevala in se klanjala do pasu; pri pogledu nanjo, je moral priti na misel, da si je že sešila mrtvaka haljo in da so v isti skrinji, kakor ta halja, spravljene tudi njene srečke.

— Anjotka, bodi usmiljena radi praznikov! — je dejala, ko je odprla vrata v kuhinjo. — Oprosti mi! Pustimo, kakor je!

Sredi kuhinje je klečal kočijaž Panteljel, ki je bil že novembra rajd pijanosti odpuščen. Bil je dober človek, a v pijanosti razgrajal ki ni mogel spati, nego je hodil po tovarni in kričal z grozečim glasom: — Vse mi je znano!

Po zabuhlem obrazu in krvavo nabreklih očeh se je poznalo, da je

od novembra do praznikov neprestano popival.

— Oprostite, Ana Akimovna, — je izpregovoril s hripavim glasom, butil s čelom ob tla in pokazal svoj bikovski vrat.

— Teta te je odpustila, njo prosi!

— Kaj teta? — je povzela ta, stopivši težko sopeč v kuhinjo; bila je tako rejena, da bi ji na prsi lahko postavil samovar in pod nos s čašicami. — Kaj naj hoče tu še teta? Ti si gospodinja, ti odločaj! Ko bi bilo po mojem, bi teh podležev sploh ne bilo tu.

— Vstani, prase, — je nestropno kriknila Panteljeju. — Poberi se mi izpred oči! Zadnjikrat ti odpuščem, a če mi še kdaj kaj zagrešiš, ne prosim me milosti!

Nato so odšli v obednico, pit kavo. Jedva so sedli za mizo, je na nos na vrat pritekla spoduja Maša, in z grozo zakrila: — Pevci! — in zbežala. Začelo se je ussekovanje, nizko, basovno kašljanje in ropot korakov, ki se je razlegal, kakor da hodijo mimo dvorane v predsoho podkovani konji. Za par hipov je vse utihnilo. — Nenadoma so pevi zaorili tako gromko, da so vsi v obednici vztrepetali. Dočim so peli, je dospel svečenik iz sirotišnice, ki je pripeljal s seboj dijakone, in dijačka. Ko je oblačil epitrahil, je polagoma pripovedoval, da je ponoči, ko so zvonili k jutranjici, snežilo in da ni bilo hladno, a proti jutru, ko je začel pritiskati mrz — Bog z njim! — in da ga mora biti sedaj kakih dvanajst stopinj.

— Vendar jih mnogo govori, da je zima za človeka bolj zdrava od leta, — je omenil dijakon, a takoj se mu je pojavil na obličju trd izraz in zapel je za svečenikom: — Tvoje rojstvo, Kriste, naš bog!

Kmalu je prišel duhovnik iz delavske bolnice in z njim dijaček; nato sestre iz občinske bolnice, o troci iz sirotišnice in petje se je razlegalo neprestano. Pili so, jedli in odhajali.

Čestitat je prišlo kakih dvajset svetlo-sinjih delavcev. Bili so starejši nameščenci, vsi dostojno napravljeni, v novih črnih suknjah. Bili so vrli fantje, kakor izbrani, in vsak se je zavedal svoje cene, to je, vedel je, da ga, ako danes izgubi svoje mesto, sprejme jutri z veseljem v drugi tovarni.

— Videti je bilo, da imajo teto radi, zakaj v njeni navzočnosti so se obnašali svobodno in tudi kadili: ko so sedli k mizi, jo je knjigovodja celo objel preko širokoga pasu. Deloma so se pa tudi vsled tega nepremišleno kretali, ker sedaj Barbara, ki je imela sicer pri star ki velik vpliv in zasledovala delavce v njih navedenem življenju, ni imela ničesar govoriti, deoma morda tudi vsled tega, ker so se še mnogi od njih spominjali časa, ko je teta Tatjana Ivanovna ki so jo bratje strogo držali, bila oblečena kakor navadna ženska kakor Agatjuška in ko je Ana Akimovna še tekala po dvorišču tovarne in so jo vsi klicali za Anjuto.

— (Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Na univerzi v Varšavi je bil Leopold Mejač, sin višjega sodne ga svetnika v Kijevu promoviran za doktorja vsega zdravilstva.

(Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Na univerzi v Varšavi je bil Leopold Mejač, sin višjega sodne ga svetnika v Kijevu promoviran za doktorja vsega zdravilstva.

(Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Na univerzi v Varšavi je bil Leopold Mejač, sin višjega sodne ga svetnika v Kijevu promoviran za doktorja vsega zdravilstva.

(Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Na univerzi v Varšavi je bil Leopold Mejač, sin višjega sodne ga svetnika v Kijevu promoviran za doktorja vsega zdravilstva.

(Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Na univerzi v Varšavi je bil Leopold Mejač, sin višjega sodne ga svetnika v Kijevu promoviran za doktorja vsega zdravilstva.

(Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Na univerzi v Varšavi je bil Leopold Mejač, sin višjega sodne ga svetnika v Kijevu promoviran za doktorja vsega zdravilstva.

(Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Na univerzi v Varšavi je bil Leopold Mejač, sin višjega sodne ga svetnika v Kijevu promoviran za doktorja vsega zdravilstva.

(Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Na univerzi v Varšavi je bil Leopold Mejač, sin višjega sodne ga svetnika v Kijevu promoviran za doktorja vsega zdravilstva.

(Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Na univerzi v Varšavi je bil Leopold Mejač, sin višjega sodne ga svetnika v Kijevu promoviran za doktorja vsega zdravilstva.

(Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Na univerzi v Varšavi je bil Leopold Mejač, sin višjega sodne ga svetnika v Kijevu promoviran za doktorja vsega zdravilstva.

(Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Na univerzi v Varšavi je bil Leopold Mejač, sin višjega sodne ga svetnika v Kijevu promoviran za doktorja vsega zdravilstva.

(Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Na univerzi v Varšavi je bil Leopold Mejač, sin višjega sodne ga svetnika v Kijevu promoviran za doktorja vsega zdravilstva.

(Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Na univerzi v Varšavi je bil Leopold Mejač, sin višjega sodne ga svetnika v Kijevu promoviran za doktorja vsega zdravilstva.

(Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Na univerzi v Varšavi je bil Leopold Mejač, sin višjega sodne ga svetnika v Kijevu promoviran za doktorja vsega zdravilstva.

(Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Na univerzi v Varšavi je bil Leopold Mejač, sin višjega sodne ga svetnika v Kijevu promoviran za doktorja vsega zdravilstva.

(Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Na univerzi v Varšavi je bil Leopold Mejač, sin višjega sodne ga svetnika v Kijevu promoviran za doktorja vsega zdravilstva.

(Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Na univerzi v Varšavi je bil Leopold Mejač, sin višjega sodne ga svetnika v Kijevu promoviran za doktorja vsega zdravilstva.

(Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Na univerzi v Varšavi je bil Leopold Mejač, sin višjega sodne ga svetnika v Kijevu promoviran za doktorja vsega zdravilstva.

(Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Na univerzi v Varšavi je bil Leopold Mejač, sin višjega sodne ga svetnika v Kijevu promoviran za doktorja vsega zdravilstva.

(Dalje prihodnjič.)

Promocija.

Drugi izkaz darov za "Dom slepcev".

Roza Lamšek, Box 357, Renton, Wash.

Minka Suštersich, 368 Oak St., Berwick, Pa.

Darovali so sledeči:

Mr. in Mrs. John Galle, \$2.00; Joe Somrak, \$1.00; Frank Taučar, \$1.00; Tony Rodses, 1.00; Paul Klymyk, \$0.63; Minka Suštersich, \$1.00.

I. Hamove, 923 W. State St., Kokomo, Ind.

Jože Z. lenc, 62 Prospect St., Greenwich, Conn.

Darovali so sledeči:

Mr. Maks Mohar, Greenwich, Conn., \$3.00; Mrs. Antonija Tomaž, Brooklyn, N. Y., \$5.00; Mr. John Janežič, N. Y. C., \$2.00; Mr. Joe Shabl, Brooklyn, N. Y., \$1.00; Mr. Frank Cvetković, Brooklyn, N. Y., \$1.00; Mr. Mihael Pirnat, Brooklyn, N. Y., \$1.00; Mr. A. Persich, Brooklyn, N. Y., \$5.00; Mr. Lojze Hudeček, New York City, \$6.00; Mr. Frank Padar, Brooklyn, N. Y., \$1.00; Mr. August Jančigaj, N. Y. C., \$1.00; Mr. Jos. Trušnovce, Richmond Hill, N. Y., \$1.00; Miss Fany Udé, Richmond Hill, N. Y., \$1.00; Mrs. Antonija Hofer, Richmond Hill, N. Y., \$1.00; Mr. John F. Svetlin, Brooklyn, N. Y., \$1.00; Mrs. Rozalia Mazovce, Brooklyn, N. Y., \$1.00; Mr. Anton Vilar, Brooklyn, N. Y., \$1.00; Mrs. Zofija Brezace, Hoboken, N. J., \$1.00; Mr. Ignac Ves, Linden, N. J., \$3.00; Mrs. Pavla Petić, Brooklyn, N. Y., \$1.00; Mr. John Vilar, N. Y. C., \$1.00; Mr. Jože Zelene, Greenwich, Conn., \$3.00; Mr. John Rajković, Hoboken, N. J., \$1.00; Družina Gobo, Hoboken, N. J., \$1.00; Mrs. Mary Kareher, N. Y. C., \$1.00; Mrs. Jennie Z-lenc, N. Y. C., \$1.00; Mr. Martin Zelene, N. Y. C., \$1.00; Miss Angela Vilar, Brooklyn, N. Y., \$5.25; Miss Urška Vilar, Brooklyn, N. Y., 1.00; Mr. Math Cukale, Chicago, Ill., \$1.00; Mr. Victor Nariaher, Chicago, Ill., \$1.00.

Ignac Mušić, Brooklyn, N. Y. \$5.00; Louis Kopic, 172 E. 4. St., New York N. Y. \$3.00; Franciška Burgar, Ridgewood, N. Y. \$1.00; John Yaksa, 2515 So. 1st St., Tacoma, Wash. \$4.20; A. Gerbie 127 Montrose Ave., Brooklyn, N. Y. \$5.00.

Skupaj... \$86.10
Do 27. aprila se je nabralo v ta namen \$78.90
Po 27. aprilu se je pa nabralo \$ 86.10

Prvič smo poslali v domovino D. 48.155.00
Danes smo pa poslali D. 5.136.00

Skupaj poslano Mestni občini v Ljubljani D. 53.291.00
Uredništvo "Glas Naroda".

Razmere na Bolgarskem.

Francoski časnikarski poročevalec podaja zanimiv opis o razmerah v revolucionarni Bolgarski. Aretacije komunistov se še vedno v masah vrše. Časnikarski poročevalec omenja, da je na Bolgarskem smeh prepovedan. Posledice atentata na katedralo sv. Kralja.

Ko so začeli nemiri v Bolgarski, je pariški večerni list "Intransigant" poslal svojega posebnega poročevalca v deželo. Ker se je pa ta nahajal tisti čas v oljski in je bila zadeva nujna, je odletel iz Krakova v Sofijo z aeroplanom. Od članov, ki jih pošilja svojemur listu, je eden najzanimivejših popis potovanja iz Sofije v Varno, preko razburkane dežele. Poročevalec piše:

Civilizirani svet je danes v vojnem stanju z boljševizmom. V tem tajnem in krvavem boju je najbolj napadana fronta v tem trenutku Bolgarska.

Če se pripelje tujec v Sofijo, ima sicer na videz občutek miru in varnosti. Če pa ostane nekaj dni v mestu, se bo čutil, da sreča povsod moške z obvezano glavo ali roko, in ženske v žalnih oblekah. Če vprašuje, dobi vedno isti odgovor: "Ra njen ali ubit od komunistov." Tisoči so danes v Bolgarski žrtve vsakdanjih atentatov.

Dobil sem posebne uradne listine in v spremstvu nekega bolgarskega diplomata sem se usedel ob osmih zvečer na vlak, da se odpravim v Varno. Po Sofiji se zvečer sprehajajo samo patrolje, od daleč se čuje pokanje bomb in prasketanje streliv. Vlak na kolodvoru je obdan od dobrovoženih vojakov in policistov.

Vožnja iz Sofije v Varno traja en dan in eno noč in ni prav nič prijetna. Vagoni so primitivni in spati ni mogoče v njih, že radi tega ne, ker je treba ob vsaki uri pokazati svoje listine. Bolgari so v splošnem prijazni in vljudni, toda omeniti moram, da so nekateri kolodvorski policisti izredno surovi. Njih naravna divjost si daje proti tek nad nesrečnimi potniki. Naženejo jih sredi noči iz vlaka, premetavajo njih prtljago, stikajo po epžih na peronu, kot da bi bili navadni zločinci. Sredi do zob oroženih vojakov, sredi naših odprtih kovčkov, katerih vsebina je ležala križem, razmetana po tleh, smo se začeli vkljub neprijetnosti po-

ložaja ob dveh zjutraj na ves glas smejati.

— Zakaj se smejete?

— Ali je v Bolgarski prepovedano smejati se?

— Ostanite tu 24 ur, pa vam bom prebral veselje do smeha.

Brrr... Ko se je možak obrnil, smo lepo spet zdelali svoje stvari v kovčke in zlezli v vlak. To je malenkosten dogodek, omenjam ga pa zato, ker kaže, kak duh vlada v deželi. Število ubitih in ranjenih policajev je namreč ogromno. Povsod iščejo komuniste in po tem trpi tudi nedolžni potnik...

Varna je ljubko, zelo orientalsko mesto ob Črnem morju. Tu so Rusi lani izkrali orožje in streljivo, tu so zagorele na nebu rakete na predvečer atentata v Sveti — Nedelji. Nekaj kilometrov od mesta proč je Evksinograd, poletna palača kralja Borisa. Enostavna zgradba v krasnem parku. Zidan je grad visoko nad skali nad morjem. Španski bezeg se je ravno razvezel in njega mamljivi duh je opajal vso okolico.

Odpravil sem se naprej proti Plovdivu in spet prebil eno noč in en dan v vlaku, kjer kar mrgoli balkanskega mrčesa. Nazadnje sem vzel avto in se z njim vozil naprej.

Na malih postajah, kjer ni nobenega buffeta, sem se vedno zabaval z dekci, ki so tekali ob vlaku in prodajali v olju pečene kolače, ali pa s Turki, zaviti v eunje in lenimi kot njih osli. Ženske so zelo pestro oblečene in nosijo velike tovore, a vse to fatalistično življenje se odigrava v bleketu nasajenih bajonetov.

Temne so slike: Štirje vojaki no sijo na odeji ranjenca, komunisti, ki ga vedejo v Sofijo... uklenejni možki stopajo v vagon... ob progi stoji požgana hiša... v vagon porinejo na nosilnici ranjenca, ki diši po jodoformu...

Meščanska vojna! Da jo človek spozna, mora priti v Bolgarsko in govoriti s policisti, ki mu razlagajo na zemljevidu, mogočno omrežje komunistov, ki se raztega od ru-

Slovensko Samostojno Bolniško Podporno Društvo za Greater New York in okolico, ink.

—GLAVNI ODBOR ZA 1924.—

Predsednik: VINCENT ZEVNIK

128 St. Marks Place New York City

Podpredsednik: JOHN KALISH

323 E. 85 Street New York City

Tajnik: JOSEPH POGACHNIK

56 Ten Eyck Street, Brooklyn, N. Y.

Blagajnik: PETER RODE

744 Park Avenue, Hoboken, N. J.

Zapisnikar: JOHN NACHTIGAL

223 Madison Street, Hoboken, N. J.

Nadzorni Odbor: ANTHONY KOSIRNIK

10121 - 85th Rd., Richmond Hill, L. Ist.

ANTON CVETKOVICH

1912 Linden Street,

JANEZ DERČAR

2398 Silver Street, Ridgewood, N. Y.

Društvo zbora vsako četrto soboto v svojih društvenih prostorih v Beethoven Hall, 5. St. med drugo in tretjo Ave., New York.

Kdor izmed rojakov ali rojakinj še ni član tega društva naj vpraša svojega prijatelja ali prijateljico ali pa enega izmed odbornikov za natančna pojasnila. V nesreči se spozna kaj to pomeni.

To društvo je sicer najmlajše, toda najmočnejše bodisi v premoženju ali članstvu. Društvo je v tem kratkem času svojega obstanka izplačala že skoro devet tisoč bolniške in skoro pet tisoč smrtnne podpore ter ima v blagajni nad \$10,000.

Društvo zbora vsako četrto soboto v svojih društvenih prostorih v Beethoven Hall, 5. St. med drugo in tretjo Ave., New York.

Društvo zbora vsako četrto soboto v svojih društvenih prostorih v Beethoven Hall, 5. St. med drugo in tretjo Ave., New York.

Društvo zbora vsako četrto soboto v svojih društvenih prostorih v Beethoven Hall, 5. St. med drugo in tretjo Ave., New York.

SOLANA.

ROMAN.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

37

(Nadaljevanje.)

Joried je hotela nositi za zajutrk sveže rože za svojim pasom ter sama odhitela v park, da jih natrga. Izbrala si je pot mimo terase in čepav se ni ozrla navzgor, je vendar zapazila Maurusa, ki je sedel na udobnem, pletenem stolu, z velikim listom v rokah.

Naglas je poklicala pse. Moral jo je slišati in videti, a vendar ni prišel navzdol, da se ji pridruži.

— Pedant! Dolgočasen filister! — je mrmrala, vsa razkačena in oster pogled je poletel k njemu navzgor. — Toliko vem že sedaj, da spadava skupaj kot voda in ogenj. Nikdar se nisem udajala iluzijam da bi se poročila iz vroče ljubezni.

Pohitela je naprej v park, kjer je duhtel jasmin in kjer je visel španski bezeg preko steze.

Tedaj pa je zaslišala za seboj korake, — urne korake. Ali je vendar prišel za njo?

Naydala jo je velika radost. Dvignila je evetke ustnicam, — kajti dovolj kometna je bila, da ni obrnila glave.

Naenkrat pa se je zganila ter na lahno zakrknila. Objela jo je roka in Kurt Krašovec se je sklonil s plamtčim pogledom preko nje ter jo poljubil na ustnice kot blazen.

— Joried, videl sem te iti v park in moral sem ti slediti. Moral! V svoji prvi jezici ga je sunila nazaj.

— Ali ste blazen? Kaj si drznete... tukaj v parku, kjer naju lahko vsakdo opazuje? — je vzkliknila jezo s pretečim pogledom.

Kurt se je vrvaval in njegovi beli zobje so blesteli skozi temne brke kot zobje divje zveri.

— Jaz te ljubim, — ti si moja. Danes ali jutri, — enkrat mora svet vendar izvedeti, — je mrmral.

Joried se je stresnila. Prijela ga je za roko ter jo močno stisnila.

— Kurt, ne napravi me nesrečno! — je prosila milo. On pa je strastno zmajal z glavo.

— Ne vem, kaj delam... Kot brez uma sem... Sedaj je dospel baron in mislim, Joried, da bom zblaznel od ljubosumnosti.

Joried se je umaknila ter se ozrla vanj z mrzlim pogledom. — In takemu prismojenemu fantasu naj zaupam sebe in celo svojo bodočnost? — je vzkliknila.

Kurt je izpustil njeno roko ter si pokrkl z obema rokama čelo.

— Ubij me, — unci me, — le ne zapusti me! — je stokal in njegova strast ga je napravila interesantnim v očeh Francozinje.

Njegova vnetost jo je podžigala in njena jeza jo je silila k temu, da se osveti nad dolgočasnim sorodnikom, katerega se ni zdelo vredno slediti ji v park.

Hitro je vzela glavo Kurta med obe svoji roki, se sklonila navzdol ter ga poljubila zopet in zopet, dokler ni zrl nanjo kot pijan.

— Da, ljubim te, ti čudak, a le česi pameten in molčec! Ali hočeš res vse pokvariti s svojim nepremišljenim obnašanjem? Pokaži mi, da mi veruješ. Tvoji dvomi me žalijo. Daj mi časa, da vse uredim in srečna bova.

Kurt je prišel poljubljati njeno lice, njene roke in njeno obleko.

— Joried, — ti nebeska! Imaj potrpljenje z menoj! — je prosil s smehom in jokom.

Potisnila ga je od sebe.

— Sedaj pojdi in mi zaupaj! Za ljubezen se potezaš kot otrok. — a ljubezen hoče tajnih vezi.

— Molčal bom, Joried, — molčal!

Petnajsto poglavje.

Žaluzije dvorani slične obedne sobe so bile zaprte. Zelenkasta luč je vladala v hladnem prostoru in le sempatam si je priborila kak solnčni žarek pot skozi deščice.

Vrata balkona proti severni strani so bila odprta. Bilo je precej soparno in v sobo je prihajalo duhtenje evetlie na vrtnih gredah.

Maurus si je obrisal potno čelo ter rekel:

— Izprva sem bil zelo nesrečen, ko sem se moral ločiti od svojega dragega polka, a sedaj, pri tej vročini, vidim šele, kakšen užitek je postopati lepo v senci.

Joried je odločila pahljačo ter omahnila nazaj v svoj stol.

— Res je, vaš polk mora sedaj požirati prah in vi, ki ste izprva izjavljali, da je vsak dopust nemogoč, ste se naenkrat pojavili tukaj na gradu ter nam niste niti pojasnili te uganke.

Maurus je z globokim vzdihom skomignil z rameni in ravno je hotel odgovoriti, ko so se odprla vrata ter je vstopila Margareta.

Prosila je odpusčenja, ker je bila netočna, ker jo je služba pri bolnici zdrževala prav do onega trenutka.

Govorila je mirno in resno, motrila z brezbrzišnim pogledom oba navzoča in njena lica se niso nič bolj pordečila kot so bila ponavadi.

Maurus je skočil pokonci.

— Ali smem prositi, draga sestrinca, da me predstavite?

Joried ni vstala, pač pa pokazala s pahljačo na sivo postavo ter rekla malomarno:

— Baron Maurus, — sestra Margareta.

Maurus je ponovil svoj poklon ter se nasmešnil:

— Sestra Margareta? — Res, zelo varčna ste, draga kontesa ter pozabljate, da ima človek ponavadi dva imena.

Joried ni delila njegovega vselega razpoloženja. Dvignila se je ter pokimala diakonistinji, napol dobrovoljno, napol popustljivo.

— Res ne vem, kakšno je vaše drugo ime, cara mlá! Ne poznam vas drugače kot pod lipom, pobožnim imenom "sestra Margareta".

— Nisem vajena drugega nagovora, kontesa, ter ga imam najraje.

— Ali čujete, Maurus? To je samaritanska pobožnost vseh plemenitih duš, ki so sklenile svoje račune s svetom in življenjem in ki živa le svojem svetu poldieu. Diakonistinja in nuna, — to sta sestrí, ki sta si do pičice podobni.

— No, usmiljeni sestrí pač ni treba odpovedati se svetu tako kot nuni, — razven če ste vstopili v kak katoliški red, gospodična? Joried ga je hitro prekinila.

— Saj vendar vidite, da ji je ljubši naslov "sestra Margareta" kot vsak drugi. — Končno prihaja juha! Hvala Bogu, strašno sem lačna in za trenutek se ne zanimam za nič drugega kot za jed.

(Dalje prihodnj.)

French Line

Compagnie Générale Transatlantique

SAMO ŠEST DNI PREKO

Z OGROMNIMI PARNIKI NA OLJE

FRANCE 19. JUNIJA

PARIS — 27. JUNIJA.

HAVRE — PARIŠKO PRISTANIŠČE

Kabine tretjega razreda z umivalniki in tekočo vodo za 2, 4 ali 6 oseb. Francoška kuhinja in pijala.

19 STATE STREET NEW YORK

ALI LOKALNI AGENTJE

Arkadij Averčenko:

Mož pod posteljo.

Kuroselepov je šel v gledališče.

Ker pa je zbolela primadona, je bila predstava odpovedana in zato je prišel domov že ob osmih namerstih.

Žena mu je odprla izredno prijazno, ali on je ostal hladni. Ozrl se je na desno, na levo in rekel temno:

— "Čegava noga je tamle pod posteljo?"

— "To ni nobena noga," mu je smeje odgovorila. — "To so tvoji čevlji, ki si jih vrgel pod posteljo."

— "Ti misliš, da so to moji čevlji. Dobro. Ustrelil bom v peto."

Pod posteljo je zašumelo na poseben način in izpod nje je prilezel kakor krokodil mlad mož.

— "Čisto prašni ste," je rekel Kuroselepov. — "Kdo pa ste?"

— "Mlad mož je molčal."

— "Zakaj molčite? Odgovorite! Mislim da imam pravico, da vas vprašam. Pomislite samo: našel sem vas pod posteljo svoje soproge! Kdo ste? Ali ste tat, ali prijatelj moje soproge, ali blaznež?"

— "Mlad mož se je odločil, da glumi blazneža. Poskočil je trikrat, zaplesal na eni nogi in zakrilil z rokami."

— "Kaj počnete?" je vprašal Kuroselepov začuden.

— "Ptič sem! Letim!"

Gospa Kuroselepova se je pričela kljub resnosti situacije smejati.

— "Zakaj se smejete? Greh je, če se šalite z bolniki," je rekel mlad mož.

— "Torej ste blazni?" je vprašal Kuroselepov.

— "Ptič sem! Odprite mi okno in odfrčal bom."

— "Glejte," je rekel Kuroselepov. — "Če prileti ptič v hišo, ga zapro v kletko. Jaz vas bom dal zapreti. Sicer pa, mogoče sploh niste blazni?"

— "Ne, jaz sem blazen," je rekel mlad mož in prestrašeno pogledal palico, ki jo je gospod soprog držal v roki. — "Jaz sem ti no-re."

— "To more ugotoviti samo psihiater. Katja! Telefoniraj takoj v nočnišnico, naj pride zdravnik in dve slugi... Hitro... v avtu!"

— "Počljite me raje domov," je prosil mlad mož. — "Jaz sem tih in miren no-re... v domači oskrbi..."

— "Ne! Nevarnost je za vse mesto."

Dolgo so čakali zdravnika... Mlad mož je stal v kotu in oponašal od časa do časa ptičji let.

Končno je prišel zdravnik z dvema slugama.

— "Kje je bolnik?" je vprašal hitro.

— "Tamle stoji. Prišel sem domov nekaj prej, kakor sem računal in ga našel pod posteljo svoje soproge. Vprašal sem ga, kako je prišel tja in on mi je odgovoril: Jaz sem blazen! Jaz sem ptič! Gospod doktor, preiščite ga."

Doktor je pogledal mlado ženo, mladega moža. Prepoznal je situacijo in ker je imel tudi sam doma mlado, lepo ženo, si je mislil, da lahko tudi sam enkrat zagleda pod posteljo nogo. V njem je vstala besnost proti mladim ljudem, ki zapeljujejo omožene ženske posebno pa proti hudodelcem, ki mu je stal sedaj nasproti.

— "Pojdite v kabinet," je rekel osorno, "preiskavaj vas bom."

V kabinetu se je odločil mlad mož za drugačno vlogo. Prekrizal je na prsih roke in rekel zdravniku:

— "Človek, če hoče priti v paradiž, se javi pri meni. Jaz imam ključ za paradiž."

— "Potem si ti sveti Peter!" je rekel zdravnik in prešel k tikanju.

— "Uganil si," je odgovoril mlad mož.

— "Mene zanima samo ena stvar: Kako je mogel priti Peter pod posteljo?"

— "Nerazumljiva so pota Gospodova!"

— "Dovolj!" je krčnil doktor nerazumno. — "Oblecite ga v prisilni jopič!"

— "Dovolite," je rekel mlad mož in prebledel. — "Kaj to pomeni? Nimate pravice..."

— "Takoj boste videli, kakšno pravico imam... Dal vas bom zapreti v izolirano celico. Ukazal bom, da vam bodo vlivali mrzlo vodo na glavo..."

Izgubljen sem, si je mislil mlad mož in poizkušal, da se osvobodi služabnikovih rok.

V težkem boju sta mu služabnika močno objela roke s svojimi rokami in ga pri tem še močno tolkla.

Doktor je prisostvoval prizoru z očitnim zadovoljstvom.

— "Doktor, pustite me! Povedal bom resnico..." je izjavil mlad mož skoro jokaje.

— "Dobro. Spustite ga! No?"

— "Jaz nisem blazen!"

— "Kako ste prišli v tujo hišo pod gospojino posteljo?"

— "Gospod doktor! Borba za obstanek, brezposelnost... vsako sredstvo je dobro..."

— "Vi ste tat?"

— "Da," je rekel mlad mož s ponarejenim stekom. — "Ali sedaj nisem ničesar ukradel. Pustite me da grem..."

— "Ne!" je rekel doktor. — "Nisem patron tatov!"

Dvignil je telefonsko slušalko in zaklical:

— "Halo! Gospodična! Prosim poštejski komisariat! Gospod pristav? Tu doktor Orlov! Prijeli smo tatar. Dvorjanska 7, vrata 10. Pridite, da ga aretiramo!"

Ko je prišel pristav, je rekel doktor:

— "Našli so tegale gospoda pod gospojino posteljo. Najpreje je glumil blazneža, potem je priznal, da je tat."

Pristav je tudi imel doma mlado, lepo ženo. Misli si je: jaz sem ves dan v službi in medtem...

Bes se ga je lotil.

— "A, ti lump!" je zavpil. — "Kratki... Jaz ti bom pokazal... Kje imaš tovariše? Priznajte! Sicer..."

Vzdignil se je par rok in mlad mož je zletel v kot.

— "To je bil predujem... Čakaj, pobekel, na komisariatu boš že še duhal pendrek..."

— "Gospod pristav," je vpil mlad mož in padel pred njim na kolena. — "To je pomota justice... Jaz nisem tat... Vi ste me sicer udarili... Jaz nisem tat... Le dober znanec gospe..." Njen prijatelj...

— "Bil sem pri njej in tedaj je prišel nepričakovano njen mož domov."

— "Kako moremo ugotoviti vašo identiteto?"

— "Imam svoje stanovanje, telefon, jaz sem odvetnik... sem 25 let star, nekamovnan, oženjen..."

Dr. Galkin... dovolite, da se predstavim! Zelo mi je prijetno, da se seznamim z vami."

— "Kakšno telefonsko številko imate?"

— "23-45", je odgovoril Galkin.

Pristav je pritisnil telefonski gumb:

— "Halo! Prosim 23-45! Hvala! Halo! Kdo tam? Galkin! Kdo je..."

pri telefonu? Gospa Galkin? Našli smo vašega moža pod posteljo gospe Kuroselepove? Kaj naj napravimo z njim? Ha! Dobro!"

Pristav je odločil slušalo in rekel:

— "Gospod Galkin, vaša soproga vas prosi, da pridete takoj domov!"

Ko je prišel mladi mož omahujoč v predsobo, mu je prišel nasproti gospodar:

— "Vi ste dober znanec moje soprogi? Katjini prijatelj? Ti ptiček!"

Dal mu je tak stnek v hrbet, da je preletel stopnice...

Doma ga je pretepla še žena.

In ko je mladi mož pozneje prešel vso batine, ki jih je prejel tega kritičnega dne, je spoznal, da je najboljša diplomacija — povedati resnico.

Če bi bil takoj ko je prilezel izpod postelje povedal resnico, bi ga pretepel sam gospodar, tako pa je nesel batine obeh slug, pristava in svoje žene in povrh še gospodarjeve, ki bi jih bil itak dobil...

SMRT ROMUNSKEGA DIPLOMATA

Bivši rumunski ministrski predsednik in politik Aleksander Marghiloman je umrl v Bukarešti v 72. letu svojega življenja.

Marghiloman je bil potomce bogate bojarke obitelji iz Buzeu. Študirar je najprej na liceju v Slantu Slavi, pozneje pa pravznanstvo v Parizu, kjer je tudi dosegel doktorsko čast. Od leta 1879. do 1883. je izvrševal službo državnega pravdnika. Leta 1884. je bil izvoljen v parlament, kjer se je pridružil znanemu politiku Petru Carpu. Štiri leta pozneje je postal justični minister. V naslednjih konzervativnih kabinetih je bil zaporedoma justični, poljedelski, notranji, zunanji in finančni minister. Ščasoma je postal eden izmed najuplnejših konservativnih osebnosti v Rumuniji.

Ob izbruhu svetovne vojne leta 1914. je bil Marghiloman šef konservativne stranke. Kot tak se je udeležil važnega kronskega sveta v Sinaji, kjer se je odločalo o usodi države. Marghiloman je bil za nevtralnost, dočim je Filipescu zahteval vojno napoved centralnim državam.

Ko je pozneje Rumunija posegla v svetovno vojno ter je doživela strašen vojaški polom, radi katerega je morala vlada bežati v Jassy, je ostal Marghiloman v Bukarešti kot predsednik Rdečega križa. Dne 5. marca 1918 je bil imenovan za ministrskega predsednika in dva dni pozneje je sklenil takozvani "bukareški mir". Po polomu centralnih držav dne 24. oktobra 1918. se je moral Marghiloman zopet umakniti. Preklical je bukareški mir in stopil zopet na čelo konservativno-napredni stranki in se je posvetil vodstvu njenih časopisov. V zasebnem življenju je bil Marghiloman posebno velik ljubitelj dirkaškega športa, živel pa je kakor žive vsi člani boljših družin z rodbinsko tradicijo na Rumunskem.

Zmaga nacionalistov.

MANILA, Filipinsko otočje, 3. junija. — Pri včerajšnjih volitvah so zmagali nacionalisti. Njihova stranka je dobila v obeh zbornicah večino, dočim kontrolirajo mestni svet v Manili demokratje.

Imal sem novi cenik Domačih Zdravil

katera priporoča Mag. Knapič v knjigi DOMAČI ZDRAVIL

Pišite takoj po brezplačni cenik, da ga imate v glasuju potrebe pri rokah.

IMPORTIRANO ODROJE IZ JUGOSLAVIJE.

Kosa z rincek, iz garantiranega Jekla, 60, 65, 70 in 75cm dolga.	32
Kosa poliranka z rincek, 65, 70 in 75 cm, dolga	15.50
Klepično orodje	12.25
Brusni kamen "Bergamo"	45
Pralica	30
Motika	90c
Ribežar za repo, s dvema nožema	12.25

Blago pošiljam poštne prelo.

Math. Pezdor

Box 772, City Hall Sq., New York, N. Y.

Kretanje parnikov - Shipping News

9. junija:	Columbus, Cherbourg, Bremen: Lapland, Cherbourg, Antwerp.	2. junija:	Zeeland, Cherbourg: Ohio, Hamburg.
10. junija:	Aquitania, Cherbourg; Arabie, Cherbourg, Hamburg.	3. junija:	Majestic, Cherbourg.
11. junija:	De Grasse, Havre; Albert Ballin, Boulogne, Hamburg.	4. junija:	Leviathan, Cherbourg.
12. junija:	Leviathan, Cherbourg; Majestic, Cherbourg; Veendam, Rotterdam; Orbita, Cherbourg; Sierra Ventana, Bremen; Conte Rosso, Genoa.	5. junija:	De Grasse, Havre.
13. junija:	Reinace, Cherbourg, Hamburg; Stuttgart, Cherbourg, Bremen; Republic, Cherbourg, Bremen.	6. junija:	Columbus, Cherbourg, Bremen; Lapland, Cherbourg.
14. junija:	Berengaria, Cherbourg; Rochambeau, Havre.	7. junija:	Berengaria, Cherbourg; George Washington, Bremen.
15. junija:	Pittsburgh, Cherbourg, Antwerp.	8. junija:	Cleveland, Hamburg.
16. junija:	Olympic, Cherbourg; France, Havre; Oros, Cherbourg; America, Cherbourg; Bremen; Volendam, Rotterdam; Duilo, Genoa.	9. junija:	Olympic, Cherbourg; France, Havre; Rotterdam, Rotterdam; Orbita, Hamburg.
17. junija:	Belgenland, Cherbourg, Antwerp; Deutschland, Boulogne, Hamburg; Bremen, Bremen.	10. junija:	Reinace, Hamburg.
18. junija:	Paris, Havre; Homeric, Cherbourg.	11. junija:	Rochambeau, Havre; Mauretania, Cherbourg; Republic, Bremen; Sierra Ventana, Hamburg.
19. junija:	Paris, Havre; Homeric, Cherbourg; New Amsterdam, Rotterdam; Pres. Roosevelt, Cherbourg; Bremen; Minnekahda, Boulogne; Andania, Cherbourg, Hamburg; Conte Verde, Genoa.	12. junija:	Paris, Havre; Homeric, Cherbourg.
20. junija:	Pres. Wilson, Trst; s tem parnikom po spremilni potnike uradnih tvrk Frank Sakser State Bank.	13. junija:	Belgenland, Cherbourg; Albert Ballin, Hamburg.
21. junija:	Aquitania, Cherbourg; La Savole, Havre; Pres. Roosevelt, Bremen.	14. junija:	Leviathan, Cherbourg; Majestic, Cherbourg; Orduina, Hamburg.
22. junija:	Zeeland, Cherbourg; Ohio, Hamburg.	15. junija:	Reinace, Hamburg; Bremen, Bremen.
23. junija:	Zeeland, Cherbourg; Ohio, Hamburg.	16. junija:	Aquitania, Cherbourg; La Savole, Havre; Pres. Roosevelt, Bremen.
24. junija:	Zeeland, Cherbourg; Ohio, Hamburg.	17. junija:	Reinace, Hamburg; Bremen, Bremen.
25. junija:	Zeeland, Cherbourg; Ohio, Hamburg.	18. junija:	Aquitania, Cherbourg; La Savole, Havre; Pres. Roosevelt, Bremen.
26. junija:	Zeeland, Cherbourg; Ohio, Hamburg.	19. junija:	Reinace, Hamburg; Bremen, Bremen.
27. junija:	Zeeland, Cherbourg; Ohio, Hamburg.	20. junija:	Aquitania, Cherbourg; La Savole, Havre; Pres. Roosevelt, Bremen.
28. junija:	Zeeland, Cherbourg; Ohio, Hamburg.	21. junija:	Reinace, Hamburg; Bremen, Bremen.
29. junija:	Zeeland, Cherbourg; Ohio, Hamburg.	22. junija:	Aquitania, Cherbourg; La Savole, Havre; Pres. Roosevelt, Bremen.
30. junija:	Zeeland, Cherbourg; Ohio, Hamburg.	23. junija:	Reinace, Hamburg; Bremen, Bremen.
31. junija:	Zeeland, Cherbourg; Ohio, Hamburg.	24. junija:	Aquitania, Cherbourg; La Savole, Havre; Pres. Roosevelt, Bremen.

Naravnost v Jugoslavijo

Potujte na velikih parnikih, ki pristanejo tako v domovini, da je treba potovati le par ur z železnico. Nobenih vizev ni treba.

IZLETNIŠKI PARNIK

PRESIDENTE WILSON

odplove NARAVNOST V TRST dne 30. JUNIJA

Cena do Trsta III. razred \$100. z vožnjino, davek: tja in nazaj samo \$12.00 in vojni davek \$5. — Železnica iz Trsta do Ljubljane samo \$1.20. Vožni list iz Trsta do New Yorka samo \$107.50.

Posebne cene za tja in nazaj. Najbolj ceno in udobna proga za potovanje.

GOSULICH LINE OF TRIESTE

Phelps Bros. & Co., 2 West St., New York

POSKUŠAJTE TO NA SVOJIH LASEH 15 DNI

Potem naj vam za zrcalo pokaže uspehe. Pišite za precejšnjo poskusno ponudbo. Ni treba, da bi vaši lasje postali tanki, niti da bi vi postali plešasti, kajti je način, ki uniči baci, kateri uničuje lase. Ta različen način bo zaustavil tanjšanje las, mrtvilo las, odpravil prah in seborico, otemnil sive lase, zaustavil precejšnjo življenje las moških in žensk. Pošljite ime sedaj, da ne bo prepozno za 15 dnevo precejšnjo poskusno ponudbo.

AYMES CO.

416 S. Dearborn St., H-101, Chicago, Ill.

\$10,000.— LETNO

čistih dohodkov prinese gostilna, restavracija in hotel na znanem Reed Street. 3-nadstropno zidano poslopje, 7 uslužbenecv zaposlenih. Proda se pod ugodnimi pogoji. Izredna prilika za Slovenca z ženo in odraslimi otroci.

Pekarija in grocerija v sredini slov. naselbine, s poslopljem in vso upravo in zalogo. Zelo poceni.

Restaurant, gostilna in hotel v najem. Delavsko okrožje, dobri in redni dohodki. Zlata jama za pridno družino.

Nadaljene podrobnosti pri: **National Service Bureau** 458 National Ave., Milwaukee, Wis.

Še nekaj iztisov - Slovensko-Amerikanskega Koledarja za leto 1925

imamo v zalogi. Vsebuje izvrstno čtivo, krasne slike in razne druge zanimivosti.

Stane 40 centov.

Kdor ga hoče imeti, naj ga takoj naroči pri: **Slovenic Publishing Co.** 82 Cortlandt Street New York

Prav vsakdo - kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh -

MALI OGLASI v "Glas Naroda"

Pozor čitatelji